

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — ;
Negyedévre 2 — 50 ;
Egy hónapra 1 — ;
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond,**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször
hirdetéseket alkalmi jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

Elvtársainkhoz a vidéken.

Érdekes hírek érkeznek hozzánk az ország minden részéről.

Mindenfelé akadnak vállalkozók a nép ámitására s annak az eszmézetavarrak a kibaszolására, melyet a lezajlott egyházpolitikai küzdelmek a pártok állásaiban és a polgárság csoportosulásaiiban felköltöttek.

A vállalkozás disztelen; álarczot hordani szégyenletes dolog; minden vélemény tiszteletreméltó, csak őszinte legyen — és minden őszintén vallott vélemény bennünk csak udvarias ellenfélre talál.

De az álarczozottak tőlünk ne várjanak udvariasságot.

Nap-nap után értesülök arról, hogy itt és ott járnak emberek, kik hitegetik a népet: elhitetik vele, hogy ők is akarják a haza állami függetlenségét és rászavaznak majd annak idején; ők is akarják az önálló vámterületet és követni fogják majd annak idején; egyszóval mind azt akarják, a mit mi, csak hogy mind ezt majd annak idején.

Annyira mennek e népámitók, hogy még az én csekélységem híveinek is vallják magukat a hozzám ragaszkodó nép előtt, mintha nekem lehetnének személyes híveim, holott csak elvtársaim lehetnek, kik elveinkhez híven ragaszkodnak, ép oly híven, mint én.

A magyar népnek józan esze bőven elég arra, hogy lerántsa az ámitók álarczát, ha fontolóra veszi azt, a mit hall. Nem kell tehát másra kérnem a magyar népet, mint arra, hogy ne higgyen vakon, hanem fontolja meg hitét.

Azt tudja, hogy az országban sok párt van már, sokféleképen magyarázgatják elveiket és álláspontjaikat; a sok magyarázatból oly eszmézetavart kavartak fel a népben, hogy idő kell, hogy e zavarból kibontakozzék.

De a magyar nép ne feledje soha, hogy létezik az a párt, melyet 48-as és függetlenségi pártnak hívnak.

Igaz, hogy a nép tudja azt is, hogy a pusztá elnevezés most már nem jellemző pártot széles e hazában.

Hisz a kormánypártot szabadelvű pártnak hívják és vannak népámitók, kik elhitették egyik-másik községgel, hogy a ki nem tartozik a szabadelvű párthoz, nem szabadelvű és nem is lehet szabadelvű: minthogy pedig a szabadelvűség s a szabadság elválaszthatatlanok, a ki nem szabadelvű, (nem lévén tagja a szabadelvű pártnak) nem küzd a szabadságért.

Vannak mások, kik azt mondják,

hogy a nemzeti pártot azért nevezik nemzetinek, mert a nemzeti aspirációk pártja; ha tehát valaki nem tartozik oda, ez csak azért van, mert lelkében nincsenek nemzeti aspirációk.

Vannak ismét, a kik a néppárt nevére hivatkoznak és esküsznek, hogy a ki nem rabja, nem lehet a nép barátja, mert ha az lenne, a nép pártján lenne; pedig e pártban sok a nagy és sok a pap, de kevés a nép.

Nem folytatjuk a felsorolást, csak ismétellen intjük józan népünket, hogy ne hallgasson semmi ámitásra.

A függetlenség és 48-as pártnak neve nemcsak név, ez igazán kifejezi a célt, mely felé törekszik.

1848-ban hazánk elérte állami függetlenségét, a koronás király helybenhagyásával; pártunk ezt akarja most is.

De pártunk főkép hazánk függetlenségét akarja, eltekintve évszámoktól és eltekintve az évszámokra való hivatkozástól.

Többet mondok azonban a magyar népnek, ha sok okoskodásra, sok fejtegetésre, sok megkülönböztetésre nem akar ügyelni, mire ügyeljen!

Azt kérdelem tőle, ragaszkodik-e Kossuth atyánk emlékéhez? Hiszi-e, hogy fia az ő emlékéhez örökké hű fog lenni negyvennégy évhontalansága után? Szeptet környezi-e a hazatért hontalant?

Eddig e kérdésekre mindig és mindenütt igennel válaszolt a nép, riadó igennel, rajongó lelkesedéssel, könyező szemekkel.

No hát van egy zászló, melyet az lobogtat, a kit te szeretsz, józan romlatlan, hazafias magyar nép; ő nem kér más, nem kér többet, nem is fogadna el többet soha, mint azt, a mit már is előlegeztél neki, a magyar nép szeretetét, de azokért az elvekért, melyek arra a zászlóra vannak írva, melyet kezeire bízott a párt, mely legközelebb áll boldogult édes atyánkhoz, ezekért az elvekért mindenkor töletek, küzdelmet kér, áldozatot, kitartást, újra és újra sorakozást, minden a haza jövőjeért, a haza szabadságáért, a haza függetlenségeért, a haza jólétéért és mindent ti értetek saját magatokért, a kiknek sorsa össze van forrva a haza sorsával!

Kossuth Ferencz,

Kiegyezési tárgyalások. A két kormány ma befejezte tanácskozásait s mint a Bud. Tud.-nak Bécsből táviratozzák, a vármé és kereskedelmi szövetség függőben maradt összes pontjaira nézve, teljes megegyezést eredmé-

nyezett és csak az őrlési forgalomra nézve nem tudták a nagyonszét ágazó nézeteket és érdekeket összeegyeztetni. A vám- és kereskedelmi szövetségbe az állategészségügyi rendőri intézkedéseken felül felvettek határozatokat arról is, hogy ezentul Ausztriában korlátlanul megengedik a magyar biztosító intézeteknek fiókokat felállítani, nem kötik ezt külön engedélyadáshoz és csak a törvényszéki czigbejegyzést teszik a társaságok kötelességévé; megállapodtak továbbá abban is, hogy a monarchia mindkét állama egyforma törvényes rendszabályokat fog alkotni a műbörgyártás, a mezőgazdasági termékek hamisítása, a vándoripar, a súly és mértek, a mennyiségi és minőségi meghatározás stb. ügyében.

A két pénzügyminiszternek ma közös értekezlete volt. dr. Kautz bankormányzóval s ennek eredményeül tekinthető, hogy a két kormány most már a bank legutóbbi javaslataira azonos jegyzékben fog felelni, melynek szövegezésével dr. Gruber és dr. Popovics bíztak meg. — A szóbeli tárgyalások folytatása a bankkal egyelőre nincsen terelve.

Baró Bánffy Dezső miniszterelnök és Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter a közös miniszteri értekezlet előtt gróf Goluchowski közös külügyminiszterhez mentek, mivel hosszabb időn át tanácskoztak és azután a magyar minisztérium épületében Simits szerb követ látogatását fogadták.

Baró Bánffy miniszterelnök és báró Jósika miniszter kivételével a magyar miniszterek ma este visszautaztak Budapestre.

Toepke és Kilényi min. tanácsosok és dr. Ballay min. titkár szakelőadók már szintén távoztak Bécsből és csak Liptay min. tanácsos. Ottlyk osztálytanácsos és dr. Hutyratanár maradtak ott, a kik az állategészségügyi egyezményvel foglalkoznak, továbbá Baró osztálytanácsos is, hogy Liptay min. tanácsossal együtt részt vehessen a vámértekezletnek a japán kereskedelmi szerződésre vonatkozó hétfőn délután kezdődő tárgyalásain, a melyekre Szántó miniszteri tanácsost is várják az igazságügyminisztériumtól.

A bolgár szerződéssel reménylik, hogy még a szünetek előtt tisztába jönnek úgy, hogy a közös vámértekezlet bevéradónak véli dr. Stancsov szerdára jelzett visszaérkezését Szóliából, hogy ez ügyet még a szünetek előtt elintézzék. Az érdekelte miniszteriumokban ma délelőtt kollacionáltak a jegyzőkönyvi megállapodásokat, a melyek közül a legtöbbet a ma délutáni miniszteri értekezleten csupán hitelesítették.

Az őrlési forgalomra nézve, melyet az őszszel fognak finalizálni, a magyar kormány — a N. Fr. Pr. értesülése szerint — hajlandó az osztrák kormánynak az őrlésre vonatkozó óhajának engedni, de még ama koncessziók felett tárgyalnak, melyeket ez irányban a budapesti malmoknak nyújtani akának.

A bankkérésre nézve az

idézett lap értesülése az, hogy még a nyár folyamán újra megkezdik a szóbeli tárgyalásokat a bankkal. Ebben a kérdésben is remélik a kormányok, hogy őszig egyezség jön létre. Augusztus végén újabb értekezlet tartanak, melyben főleg a kvótakérdést fogják tárgyalni.

A munkácsi emlékűnnep.

—Budapesti levél.—

július 19

Az ország figyelme most Munkács felé fordul, ahol tegnap kezdődtek az ünnepségek, a melyeket a hazafias kegyelet, a lelkesedés s a nemzeti érzés rendez Munkácsra. Ott pihent meg ezer év előtt Árpád vezér az ő dicső seregével; ott állt meg az orsz. határán, a hét vezérrel körülnevezvén a tájon, hogy hódító körútjában hazát szerezzen és letegye a magyar állam alapkövét. Innen indult tovább az ország szíve felé, hogy ellenállhatatlan erővel, hős elszántsággal és fáradhatatlan munkával meghódítsa az erdős, bérczes szép hazát, a melynek fiai ezer év után az ő emlékét tisztelve, ünneplik a honalapítás nagy munkáját.

A nemzet kegyelele ezt a helyet is emlékoszloppal jelölte meg, hogy a hely jelentőségét a késő utókor előtt is szemléltethető tegye. Így válnak a munkácsi ünnepségek ezredévi ünnepélyek sorozatában elsőrangú történelmi jelentőségűek és résztvesz azokban minden hazafias érzésű ember, a nemzet apraja-nagyja, a beszédek, a melyek ott felfognak hangzani, szárnyas jelszavak gyanánt fognak végig zúgni az országon, lelkesítve és buzdítva mindazokat, a kik hisznek a magyar államelmében és annak örökéletességében.

Munkács felé.

Akár csak minap, a pusztaszeri ünnep napján, úgy szakadt az eső ma reggel is, a mikor a képviselők és meghívott vendégek egymásután robogtak fogataikon a keleti pályaudvarhoz, a melynek folyosóin ugyancsak élénk volt ma reggel az élet.

A Munkács felé induló különvonat reggel 8 órakor indult s tíz elsőosztályú kocsiából állt.

A képviselők csakhamar elhelyezkedtek a

kocsikban és rögtön vidám társalgás indult meg.

A kormányparti képviselők nagy számban csatlakoztak a miniszteri kíséretéhez.

A főrendező N e d e c z e y képviselő, a ki még a vonaton is intézkedik, hogy minden rendben legyen.

A kiránduló társaság teljes névsora a következő:

A kormányt E r d é l y Sándor igazságügyminiszter képviselte, kíséretében voltak dr. B a l á z s Béla miniszteri fogalmazó, J u s t h Gyula, B a r a b á s Béla, B a r t ó k Lajos, B o b u l a János, B o d a Vilmos, C h e r n e l Gyula, Dániel Gábor, Dókus Ernő, E n d r e y Gyula, Fenyvessy Ferencz, Francisics Norbert, Frey Ferencz, Gajári Ödön, G u l a c s y Dezső, Gulner Gyula, K e n d e Béla, Kende Mihály, Kék Lajos, K a l l a i Lipót, br. Kemény Endre, K i s s A l b e r t, Klöbuciczky János, Kobek István, K o l o z s v á r y K i s s István, K o n k o l y T h e g e József, Kőszeghy Sándor, Krajcsik Ferencz, L a k a t o s Miklós, L i t s G y u l a, Lónyay Géza, Mandel Pál, M e s z l é n y i Lajos, Molnár Béla, Münnich Aurél, Nedeczey János, Rónay János, Simó Lajos, Sréter Alfréd, Szaploneczay Miklós, báró Stojanovics György, Tuba János, U r a y Imre, Vargics Imre, Veres József, Veres Béla, Horváth Gyula orsz. képviselők Tabán őspán, Álgya honvédeztárs, Berczik Gyula, az emlékmű tervezője, Romay Béla miniszterelőki titkár, dr. Szádeczky Lajos, Ivánka Zsigmond, Regele János, a képviselőházi iroda főigazgatója, Orczy Dezső, Dessewffy Arisztid képvis. háznagy titkár, Lázár Lajos képviselőházi tisztviselő, a kereskedelmi miniszter részéről Bertalan Lajos miniszteri tanácsos, a közoktatásügyi miniszter részéről dr. Halász Ferencz tanfelügyelő, Tabody József kamarás, főv. adófelügyelő, Egyessy Géza, Kenedi Géza szerkesztők, dr. Pákozdy Károly, Ábrányi Emil és Dienes Márton hírlapírók Miskolcra csatlakoztak Cornenbold altábornagy és Berczely kir. táblai elnök.

A különvonaton az egész uton élénk élet folyt. E r d é l y igazságügyminiszter a vonrt végére csatolt külön szalonkocsiban utazott kíséretével s már az uton, mint házigazda ellátogatott minden egyes szakaszba.

Az eső szüntelenül szakadt, a mi bizo-

nyos lehangoltságot szült. Végül Füzes-Abony táján kitisztult az ég, s megjelent az első biztató napsugár. A társaság nagy része ugyan is ott volt Pusztaszeren is s az ottani tapasztalatok után nagyon fél az esős ünnepélyektől.

A csaknem 70 tagú társaság a vonat éttermes kocsijában két csoportban ebédelt; déli 12 órakor és fél két órakor. A miniszter az előbbi csoporthoz csatlakozott, mert ő már egy óra tájban fogadta a vasuton az állomásokra sereglett közönség üdvözlését.

Munkácsra.

Az ünnepi ruhába öltözött közönség már a kora délutáni órákban ellepte a vasuti indóház környékét, hogy jelen legyen a különvonat érkezésénél, a melynek ideje délutáni 4 órára volt jelezve.

A különvonat pontban 4 órakor robogott be a csinosan feldíszített munkácsi pályaudvarba, a hol virágokkal és zöld lombokkal díszített alkalmi feliratokkal ellátott diadalkapu van felállítva.

A diadalkapuk mellett és mindenütt az ut hosszában óriási néptömeg állott sorfalét, a mely lelkesült éljenzéssel fogadta a vendégeket.

Ezután előlépett C s e h Lajos munkácsi polgármester és beszédet intézett a miniszterhez.

A miniszter néhány szóval köszönetet mondott a fogadtatásért, mire megkezdődött a feldíszített városba való bevonulás. A menet élén a miniszter ötlovas hintón haladt az éljenzés közönség között.

Tisztelgések a miniszternél.

Délután 5 órakor fogadta E r d é l y Sándor igazságügymin. a különböző küldöttségeket.

Először a munkácsi egyházmegye g ő r. k a t h. püspökségének területéhez tartozó papság üdvözölte a minisztert. A küldöttség szónoka F i r c z á k Gyula munkácsi püspök volt. Beszédében hivatkozott papságára, mely magát vallásos és hazafias ténnyel mindig a hazai érdekekével azonosította. Ez a papság megőrizte hűségét a királyhoz, hazához, vallásához. Üdvözlö a minisztert és kívánja, hogy az ég tartsa meg őt a trón, a

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Esküvőnre.

— 1896. júl. 20. —

Itt állunk az Ur csarnokában . . .
Köröttünk csend, mély nyugalom
Mindenfelől kíváncsi szem néz
En-em és téged angyalom.

Lesik figyelve esküvésünk,
Nézik, kezünk nem remeg-e?
Nem sáppad-e belé az arcunk?
— Örülne, ki felelhetné!!

. . . Pedig hiá a! Sanda szemek
Ma itten kedve nem telik,
Irgykedők, kufárok szája,
Ócsárlásra nem nyúlhatik!

Kezünk szilárd! Erőssé tette
Szerelmünk edző hő tüze . . .
Esküdni nem fél! Óh miért is?
Kinek olyan erős hite!!

Arcauk sem sápadt. Pirban ég az
Ez boldogságunk záloga:
Derült hajnalnak soha sem lesz
Zivatar-tejjes alkonya!!

Tassi Miklós.

Ki hitte volna!?

A »Debreczen» számára írta:

Székely Jenő.

Két heti nem hiába való könyörgés után a mama beleegyezett, hogy a husvétra készülő új ruha, a Flóra új ruhája hosszú legyen. — Éppen olyan hosszú, hogy a cipőfejéig érjen, hogy hátul egy kissé a földet is söpörje. Flóra végtelen bo'dog volt, a mama kevésbé, a papa tegkevesbé. (Oh mert elérkezett ideje a hosszú báli ruha számláknak s a gardedamoskodásoknak.)

Valószínű, hogy a mama nem olyan könnyen egyezett volna a dologba, de Flóra nem akarván a játszmat elveszíteni, mint a vakmerő játékosok, — kijátszotta az utolsó adutját.

— De édes mama, a sváb mindig gunyos czélezásokat tesz a rövid ruhámra és kis lánynak nevez — a kiállhatatlan! . . .

A mama éppen azt a bizonyos harisnyaféjet javíttatta, a mely munka mindig nagy eseményeket szült a házban. A papa, Miletics ur mindig azt állította, hogy ezt a nevezetes harisnyaféjet akkor látta először a mamától, mikor az egy bál alkalmából egy remekművű smaragd karkötő erejéig akarta megpumpolni szeretetreméltó férjét; máskor pedig, mikor az idősebbik leánya Lili a fejébe vette, hogy neki egy egészen nélkülözhető, de igen drága prémes korcsolyakosztümre van szüksége. Ezekhez hasonló alkalmakkor mindig előkerült az a bizonyos harisnya fejelés végett — a jó ég tudná honnan — mint a szorga-

lom és házi rend tanúsága és a papa ilyenkor már sohajtvá simogatta szíve felett a — zsebét és igen-igen sokat panaszkodott a lánynak üzletmenetről és a még silányabb terméletről. A mama azonban nyugodtan fejtelle tovább a harisnyát. (A Flóra új ruhájának a budgetje még nem volt megszavazva . . .)

— Hat aztán? — kérdezte borzasztó hidegséggel.

Flóra csupa tűz lett erre a kérdésre. Egész apja lánynak volt; a Miletics heves forró vére folyt az ereiben. Az arca is tükéletes Miletics-typus volt: ragyogó buzavirágkék szemek, pikáns fitos kis orr, üde, hamvas szőke arcz, s kicsattanó korál ajka alatt a baloldalon hamiskás fekete lencse.

Utolsó időben meglepően gyorsan fejlődött, s a mint nyulánk iskoláslányos alakja megtelt, az arca meggömbölyödött, szeme ragyogóbb, élénkebb és egész magatartása nőiesebb lett: valóban kezdett hasonlítani a papájának egyik nagynénjéhez, a kit országos hírű szépsége folytán — állítólag — csak parányi kicsi híjja, hogy egy muszka herceg el nem vett feleségül; — őrzik is arczképét még most is a Mileticsök ősi fészkeben, egy kicsiny rácz faluban, a hova nyáron át még mindig le szoktak rándulni falusi levegőre.

Flórában hirtelen lobot vetett az indultatos rácz vér, vadul vetette fel a fejt és azok a bájoló kék szemek villámokat szórtak.

— Azt akarod ugy-e, hogy én is olyan partiet csináljak mint Lili? A sváb nem fog ám várni olyan sokáig, a mig nekéd tetszik nagy lányt csinálni belőlem . . . majd rosszul fog beütni a spekulációd?

haza és a justitia érdekében. (Lelkes éljenzés.)

Erdély miniszter köszönettel fogadta a szives üdvözlöt.

„Nekünk békére van szükségünk — mondá — és kérem, hogy békés, hazafias törekvésünkben bennünket támogatni sziveskedjenek.“

A miniszter szavaira lelkes éljenzés hangzott fel.

A bereg megyei r. kath. papság nevében Forgács János munkácsi főesperes üdvözölte a minisztert, ki, az üdvözlő beszédre igen szívélyesen válaszolt.

Kiss Áron debreczeni ref. püspök a tisztántuli reform. papság nevében üdvözölte a minisztert. A miniszter válaszában kéri a ref. püspököt, hogy a hazajavára tovább működni sziveskedjenek. (Éljenzés.)

A közös hadsereg, honvédség és csendőrség nevében Cronenbold altábornagy üdvözölte nemetül a minisztert. A miniszter magyarul válaszolt, s köszönését fejezve az üdvözlőt, a hadsereg tisztikarának figyelmébe ajánlotta, hogy a hadseregnek is békét kell megóvnia.

Arnold Sándor beregszászi törvényszéki elnök a bírói, ügyészi és ügyvédi kar nevében fejezte ki tiszteletét a miniszter iránt.

Lehoczky Tivadar az ügyvédi kar nevében üdvözölte a minisztert.

Máramaros megye nevében Szabó Sándor máramarosmegyei főjegyző üdvözölte lendületes szavakkal a minisztert.

Ezután még Szabolcs, Szatmár, Ugocsa és Bereg megyék küldöttsége nevében Jobszty Gyula alispán, — Munkács város nevében Cseh Lajos üdvözölte a minisztert.

Kristofóry Ákos pénzügyigazgatósági helyettes a pénzügyi tisztviselők, Jankovich igazgató a középiskolák, Matavovszky tanfelügyelő a tanítói testület, Káldy Gyula főmérnök az ál-

lamépítészeti hivatal tisztelgését tolmácsolták. — Ezzel a küldöttségek fogadtatása befejeztetett.

Utána a miniszter magánkiballgatásokat adott egyes ügyesbajos embereknek, mi igen jó benyomást tett. A miniszter még este 7 óra után is fogadott.

Hangverseny és kivilágítás.

A tisztelgés alatt és után az alapköveteli okiratot irták alá az ünnepélyre meghívottak. A 6 órakor adott katt katonazenét a főtéren óriási tömeg halgatta végig. Fényesen sikerült végre a »Csillag« szállóban rendezett hangverseny és a város kivilágítása örömtűzekkel.

Nyilttér.*)

Alkalmi orvoslás.

Tisztelettel kéretnek mind azon polgárok, kik kevés adójuk miatt még eddig választók nem voltak, vagy adójukat sokalják; de egyáltalán fizetni nem hajlandók: T. L e n g y e l Imre nyug. törvényszéki bíró urhoz fordulni sziveskedjenek, ki ezen titkos bajokon — Ricordi tanár gyógymódja szerint — a legrövidebb idő alatt gyökeresen segíteni fog.

Annyival is inkább ajánljuk a ritka jeles specialistát a szenvedő emberiség éber figyelmébe mert nem csak, hogy megadó készséggel ingyen rendel és gyógyít: de a közbetegségben sinlődő betegek még elegendő pénz b e l i s e g é l y b e n is részesíttetnek, hogy a független nyomor és telnetellen nyomor bajosok recidivába ne essenek.

*) A közleményért felelősséget vállal a szerkesztőség.

Bővebb felvilágosítással szolgál a nemes, önzetlen államilag díjazott törzs orvos a lakásán (Hatvan-utca, a kuttal szemben) vagy veje Dr. Márk Endre az irodájában.

A legszigorubb discretioról kezeskedik, a m. kir. adófelügyelőséggel egyetértőleg

az adófelszólalási bizottság.

Kelt Debreczen, Millenniumi év második felében július 18-án.

Irodalom és művészet.

A „Vasárnapi Ujság“ július hó 19-iki száma 27 képpel és külön képmelléklettel jelent meg, mely a koronának az ezredévi ünnepélyek alkalmával a királyi palotában történt elővetelét örökíti meg Roskovics Ignác jeles festőművésznök rajzában, a ki ez ünnepélyes szertartásnál jelen volt. E szám tartalmából fölemlítjük a következőket: Az ezredévi kiállításból (képekkel Morelli Gusztáv tanár fametszetei után.) — Regénytár: »A bányában.« Elbeszélés, írta Kazár Emil (Goró Lajos rajzával.) »Senki fia.« Regény, írta Verne Gyula (a francia kiadás eredeti rajzaival.) »Kosciuszko.« Költemény Lampérth Gézáról. — »Kosciuszko győzelme.« Styka és Kossak körképe (Képekkel a lengyel körképből fényképek és Styka rajza után.) »A mult napok halottja.« (Julius Simon, Beecher-Stowe, Harriet és dr. Kanitz Ágost arcképeivel.) — »Godard kapitány léggömbje.« (Képekkel Koburg herceg, Goluchovszky külügyminiszter és gr. Szapary Gyula főlsházásáról.) — »Diszmagyar ruhás arcképeinkhez« (gróf Erdődy Ferenczné, gr. Andrási Sándorné, br. Révay Gyuláné, gróf Széchenyi Imréné, gr. Karácsonyi Aladarné diszmagyarban fölvetett fényképeivel.) — »Eljegyzés József főherceg családjában.« — »Ezredévi ünnepélyek«, — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok egészítik ki a lap tartalmát. A »Vasárnapi Ujság« előfize-

— Micsoda? Talán azért mert olyan az a Nagy mint egy viziló! A bókjai és a viczei olyan rosszak, hogy még az ébrenalvó fakir is elaludnék tőle ha hallana. Az egész ember olyan unalmas mint a kifacsart citrom! Én pedig utálok a kifacsart citromhoz hasonló embereket.

No volt aztán otthon mit hallgatni.

A mama szörnyű nagy erkölcsi prédikációt tartott Flórának, a miért egy mert nyilatkozni olyan igazán ritka jó partieről.

A következő szerda délutánján Flóra izgatottan sietett a doktorékhöz, hogy a divatba jött »lawn-tennis« játékból részt vegyen mikor a patika előtt találkozott Naggyal. A svabon elegáns tavaszi flanel ruha volt, a gomblyukába veres szegfű volt tűzve, és egész világos sarga félczipót viselt; Flóra kénytelen volt elősmerni magában, hogy a sváb mégis csak csinos ember.

— Jaj, de régen nem láttam Flórika — kezdte Nagy.

Flórika, Flórika hiszen ez már igazán rettenetes! hát nem akarja észre venni az új hosszú ruhámat! Flóra egyszerre haragos lett. — Flórika az ügyvédék három éves kis lánya, az ő czime legalább is »nagysád« — Mérgesen harapta össze az ajkát.

— De én láttam magát — ott volt a processióval a templom körül.

Ez az egészen ártatlan mondás a Flóra hangján mondvá olyan volt, hogy a hosszú sváb elvörösödött bele, idegesen húzta a bajuszát. Nehány perczig szóltanul babrált botjával, aztán hirtelen felnézett.

A mama elsápadt és rossz kedve lett egyszerre; Flóra bánta is már, hogy így hirtelenkedett, mert Lilit tilos volt a mama előtt említeni. Lili ugyanis már tizenkilencedik évében elkövette azt a megboesáthatatlan ostobaságot, hogy egy fűszerkereskedőnek, a ki dugszagdag volt és megunva a sok hajlongást Lilivel akart boldog családi tűzhelyt építeni, »kosarat adott« és szüleinek ellenére más urat boldogított »igen« szavával, a kinek tudtommal a »dr.« czimén kívül a névjegyén csak ez áll, hogy »tart. drága«; de drága neve nincs a telekkönyvben, s a kitől ez időszereint a patiensék bámulatos következetességgel »távol maradtak«.

A mama kiutasította Flórát a szobából, meghagyva, hogy az nap még az utcai ablakhoz se merészeljen ülni, negyednap azonban a varrónő egy egészen hosszú, gyönyörűségesen hosszú ruhát hozott haza. Flóra észrevehető meglepéssel szemlélgette magát a tükrökben.

— Micsoda arczot fog vágni az a sváb képzelem — mondta négy szemközt a mamának örömmel.

Azonban engedték meg, hogy bemutatassam önöknek ezt a svábat. Nagy Mihály volna a becsületes neve de, Flóra elnevezte svábnak. Az ilyesmi rendesen ragadós, most mindenki így hívja. Ez név onnan ragadt szegényre, hogy az apját mint budakeszi svábot régen valahol jegyzőnek választották s ott megszerezte azt a nagy vagyont, a mit most a fia is gyarapít.

Nagy izmos, tagba szakadt ember volt; igazi sváb p o f a (a mint Flóra igazán

illetlenül mondani szokta) ügyetlen akár egy viziló (ez is a Flóra mondása) — de van neki mit a tejbe aprítani, s a feteségének nem kell majd háromszor is átalakítani egy selyem ruhát... (ez meg a mama véleménye). Flóra nem igen volt vele meglepődve, (legalább úgy mutatta), ahol csak lehetett, rosszat beszélt róla, és összetűzött vele, a mint alkalma nyílt rá. Egyszer összevesztette a gazdász bátyjával, majd, hogy párba nem lett belőle. (A papa »nyaralni« is küldte a fiatal urat abba a bizonyos réz faluba!)

Nagy szombaton Mileticsné Flora, meg egy serg fiatal, leányok és ifjak, a takarékpénztári igazgató lakásának erkélyéről nézték a processiót. Egyszerre Deus a házi kisasszony, a ki szeleburdiságáról ismertek, elkiáltja magát!

— Nini, a sváb!... néztek ott meg! A sváb valóban ott ment a menetben hajadonfövel. Egész fejét kimagasodott a többiek közül. Az egyik leány megjegyzést is tett rá. — Derék ember ez a Nagy. Milyen szép alak — valóságos Herkules.

Flóra megvetőleg húzta fel a szemöldökét.

— Egmeszelő! — mondá aztán kereken. A fiatalok összenéztek, nevettek. Az egyik mama gyöngéd figyelmeztetéssel szólott közbe; Ej, no Flóra. Jobban meg kellene becsülni a fiatal embereket. Jó partie lesz az, akár melyik leány nagy szerencsének tartsa ha elveszi...

— No hát én nem tartom olyan nagy-nak — mérgeskedett Flóra, figyelembe sem véve, hogy a mama figyelmeztetőleg csipte meg a karját.

tési ára negyedévre 2 frt, a »Politikai újdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin társulat kiadóhivatalában. (Budapest, IV., egyetem utca 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Néplap«, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt. 20 kr.

Távirat.

A munkácsi ünnepélyek.

Budapest, jul. 20. A Debreczen ered táv. A munkácsi ünnepéknél tegnap folytatása volt. — A ruthének nemzeti zászlókkal jöttek a lengyel határról, a magyar községek a Szózat és Himnusz éneklése mellett. A tábori misét Firczak Gyula püspök mondta, a katonaság kivonult. Rosz hatást tett, hogy 80 bejelentett képviselőből 20 jött el, Jókai és Csaky gr. a hivatalos szónokok is elmaradtak.

Erdély miniszter nagyhatásu beszédét így végezte:

Beregvármegye hazafias közönsége! Ti bírtátok a területet, melyen elhelyeztük oszlopunkat: az ország nevében ti nektek adom azt, gondozzátok őrizzete, ellenséget hozzá közel sohase eressetek, mi is védeni fogjuk minden magyar, utolsó csepp vérünkig! Amíg magyar lesz, addig baja nem fog esni, arra imé megesküszünk! (Hosszas éljenzés.)

Erre megindult a menet a várba az alapkö leleplezésére.

Délután banket volt, melynek folyama alatt Debreczen város főispánja és a püspök től üdvözlő távirat érkezett az ünnepi gyülekezethez.

Ujdonságok.

KUN BÉLA.

Egy szűkszavú jelentést kaptunk a tegnapi postával, amely a fekete keretű lapok stencióp rövidségével jelenti, hogy Kun Béla köz- és váltóügyvéd, a sárospataki ev. ref. jogakademián a statisztika és az osztrák jog nyilv. rendes, az államszámvitel tan és nemzetközi jogok pedig jogosított tanára, Kun Bertalan, a tiszáninneni ev. ref. egyházkerület ösz püspökének fia szombaton, e hó 18-ának délutánján élete 50-dik évé-

ben a lipótmezei tébolydában hosszas szenvedés után elhunyt. Egy sokat hányatott, önmagával elégedetlen életpálya záródott le az ő szemeinek örökre történt lehunytával, a ki megérdemli, hogy ne suhanjunk olyan gyorsan át fölötté. — Alig hogy elvegezte tanulmányait, — a miniszterelnökség sajtóosztályához került, ahonnan pár év múlva mint fogalmazó kilépett, nem bírván összeegyeztetni szabadságra törekvő lelkével a parancsszóra menő cikkirásokat. A Pesti Naplóhoz került aztán s mindjobban megerősödött lelkében a meggyőződés, hogy Magyarország csak az állami függetlenség útjára lépve lehet nagygyá és gazdaggá. A 70-es évek végével már állandó jelöljei közé tartozott az orsz. függetlenségi és 48-as pártnak úgy az általános, mint a pótválasztásoknál. 1878-ban, 81-ben, 84-ben egyaránt hiába próbálkozott. Az utóbbi évben az o-liszka kerületben, a meiyhez Sárospatak is tartozott, mindössze 34 szóval maradt kisebbségben — Hegedűs László halála után. — Ugyanekkor történt, hogy Baczoni Lajos drak Debreczenbe történt megválasztásával megürült Sárospatakon a statisztika tanszéke, Kun Bélát egyhangulag megválasztották reá s azóta híven töltötte be helyét, míg egészsége engedte. 1887-ben nem lepett fel újra, hanem igen nagy része volt a Pázmány Dénés megválasztásában. 1892-ben aztán újra engedett a párt hívó szavának s újra fellépett O-Liszka s újra megbukott. Ez aztán teljesen megzavarta lelke egyensúlyát negy évig nem is tartott előadásokat. Idegbajának némi lecsillapulta után elfoglalta ugyan állását, de mindenki látta, hogy nem fogja bírni sokáig. A tavaszszal aztán felmondta lelki ereje végleg a szolgálatot s oda került, honnan az a szomorú lap hozzánk érkezett s honnan ma d. u. 5 órakor helyezik örök nyugalomra a sokat hányatott embernek földi maradványait. Legyen neki könnyű a föld, a kik pedig e sorokat olvassák, ejtsenek egy könyvet emléke felett, mert igaz ember vala, akit elvei s az ellenpárt erőszakosságai juttattak szomorú sorsára!

* Villamos vasut-összeköttetés Debreczen és Nagyvárad között. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a városi hatósághoz ma érkezett rendeletével arról értesíti a város közönségét, hogy kisaári Kiss Ferencz ügyvéd, Ma y e r

Ede Ottó budapesti és Spira Rezső bártfai lakosoknak a Debreczen sz. kir. város belterületéről kiindulólag, Hosszupályi, Pocsaj, Kis-Marja, Bihar és Püspöki községek érintésével, — Nagyvárad szabad királyi város belterületére vezetendő rendes nyomtávolságú villamosüzemű hejiérdekű vasut, Debreczen és Nagyvárad sz. kir. városok összekötésére, építési előmunkálataira az engedélyt egy évre megadja. Erről azzal értesíti a város közönségét, hogy a vállalatot a hatóság szükséges támogatásban részesítse.

* Géresi tanszéke. Mint már többször említettük, az ev. ref. jogakademián megürült bölcsészeti-történelmi tanszékre hirdetett pályázat határideje szombaton f. hó 18-án délelőtt 5 orakor járt le. Már lapunk szombati számában jeleztük, hogy azideig Lányi Lajos mezőúri, Hegyi József h. nánási és Dr. Aczél József marosvásárhelyi gymnasiumi tanárok pályáztak, a kik különben a gymnasiumi tanszékre is benyújtották pályázati kérvényeiket. Ezeket kívül a szombati nap tolyamán a következők nyújtották be folyamodványait — az ev. ref. püspöki hivatalhoz Dr. Dézsi Lajos budapesti egyetemi könyvtári tiszt, Ferencz Gyula krassói lelkész, Dr. Pruszsinzky Pál kisujszállási gymnasiumi igazgató. A választás f. hó 28-án történik meg.

* A király mint keresztapa. Régi dolog, hogy az Isten a szegény embert, ha már földi javakkal nem is, de sok gyermekkel rendesen bőven szakta megáldani. Isten hó Isten áldásában részesült mint bennünket értesítenek Szoboszlóról Dóró Mihály oda való szegény földműves is, a kinek házához csak nemrégiben a kilenczedik pályába való vitte el az a roszt gölya. Dóró Mihály eleinte busult ezen az ajándékon, de aztán nemes büszkeség töltötte el keblét és fel lelkesülve a honszeretettel egy kérvényt küldött ő felségéhez, kérve, hogy kilenczedik gyermekének lenne a keresztapja. A kérvény a kabinet irodából a napokban jött vissza Hajdumegye alispánjához — azonban minden megjegyzés nélkül és így szegény Dóró Mihály nem lehet a királylyal komaságban, a mi legalább is neki nagy kár.

* Felebbezés. A hajdu-böszörményi megválasztott városi képviselők közül, mint már többször megirtuk, az igazoló választmány 48-at nem igazolt. Ezek közül hárman, Kovács Sándor és társai ma felebbezést nyújtottak be az igazoló választmány határozata ellen. A felebbezések a szerdai közigazgatási bizottsági ülésben vétetnek tárgyalás alá.

* A királyné emléke a bártfai fürdőben. Szép, lélekemelő leleplezési ünnepély folyt le tegnap a regényes bártfai fürdőben annak az emlékére, hogy Erzsébet királynénk tavaly nyáron jul. 1-től 27-ig ott tartózkodott. A Deák szálló volt lakása s most ennek falába helyezték el a márványtáblát Erzsébet királyné fölírással. Innen az eddigi Csobogó nevű forráshoz vonultak, hol a fürdőigazgató s Bártfa város ügyésze, Németh László, mint a város küldötte, mondottak magasztaló beszédeket s a forrást a felséges asszony nevével Erzsébet forrásnak nevezték el.

* Eljegyzés. Széll Sándor fiatal nyomdász, a »D.E.« napilap tördelője tegnap tartotta eljegyzését Tóth István helybeli iparos szép és kedves leányával, Esztikével. Az eljegyzéshez a szaktársak szerencsekívánatai fűződnek.

— Flora megbántottam én magat valaha? miért haragszik maga én reám? — kérdezte határozottan.

Ekkor már odaérték a doktorékhoz. — Flóra megállt a kapuban, s kezét a kilincsre tevé duzzogva felelt vissza:

— Engem nem bantott meg, én nem is haragszom.

— De haragszik — folytatta a sváb szinte elérzékenyülve — ha nem is mondja. Hát miért haragszik! Ha megbántottam valamivel, bocsánatot kérek . . .

Flóra elpirult és lesütötte a szemét.

— Hát hogy — maga — látja — mondta akadozva — hogy mindig csak kis-leányoknak tartott . . . aztan pedig . . .

Nos? aztán?

Hát a jövő hónapban . . . már tizenhét éves leszek . . .

A sváb akaratlanul mosolygott s merően nézte pár pillanatig, úgy, hogy Flórának a homloka is csupa láng lett.

— Mondja csak — Flóra nagysád (nagysád!) ugye a kis leányok nem szoktak férjhez menni?!

Flóra nagy szemeket csinált.

— Azt hiszem . . . nem . . . hebegte elakadozó lélekzettel.

A nagy sváb olyan ügyetlen lett mint egy gyerek. Kétszer bele kezdett a mondókájába, s háromszor sült bele. Negyedszer aztán neki durálta magát.

— Pedig en akár tetszik, akár nem megfogom kérni a kezét, s ha már egyszer,

valakinek kérője is volt, az nem kis leány többé — ugye édes Flóra nagysád? . . .

Szeliden leerőszakolta kis kezét a kilincsről s pár pillanatig a magában tartva azt, megcsókolta. Flóra erre úgy megremlt, hogy Nagynak baza kellett kisérni. Hazafelé aztán teljesen rendbe jöttek egymással.

— No jöjjön be, — mondta Flóra a svábnak a kapuban.

— De így? — szalon öltözet nélkül? — szabadkozott Nagy.

Flóra elnevette magát.

— Jöjjön, akarom, hogy már a mama is tudja meg, hogy nagy leány vagyok.

A mama éppen azt a bizonyos harisnyát fejté. (Még nem volt meg állapítva a fürdőbe való utazás költsége.)

Mikor Flóra és Nagy boldogságtól viruló arczokkal beléptek a szobába, egyszerre összezavarta a szemek olvasását (mert, hogy éppen fogyasztott) és valamennyi tőről leejtette a szemét.

Jézusom! Mariám! higgyék-e szemeimnek, vagy csak kisérteket látok?

— Ne ijedj meg édes mama, a sváb az uton megkérte a kezemet — jelentette ki Flóra.

— De az Istenért gyerek, hogy történt ez? Flóra két székét húzotta a mama mellé (egyét a svábnak) az kezét csókolt neki, s Flóra beszélni kezdett:

— Hát tudod édes mamám még a korcsolya bálon . . . kezdődött — a dolog . . .

*** Katonai méltóságok Debreczenben.** Előkelő katonai vendégek vannak most Debreczenben. Báró S h ö n f e l d Antal tabor-szörnagy, a közös hadsereg főfelügyelője tegnap reggel Nagyváradról városunkba érkezett. A vonatnál J e k e l f a l u s s y tábornok, S u v i c s ezredes és a Debreczenben alomásozó törzstisztikar több tagja fogadták. A felügyelőt a város ötös fogatán hozták be a Bika szállodába, a hol megszállt. A délutáni vonattal érkezett városunkba báró W a i d s t ä t t e n János temesvári hadtestparancsnok is, a kit szintén a város ötös fogatán szállítottak lakására. — Az előkelő katonai méltóságok kíséretében érkeztek P o k o r n y altábornagy, báró G r a n z y vezérőrnagy gróf S c h ö n b o r n altábornagy, — K l e i n ö r n a g y, hadsegéd, — gróf H o y o s hadsegéd. A helybeli törzstisztikar a méltóságok tiszteletére tegnap este a Bika éttermében bankettet rendezett. — Ma a közös hadsereg állománya fölött szemléltartanak. Este a Bikában ismét bankett lesz, s a katonai méltóságok holnap reggel utaznak el Debreczenből.

*** Az adózók érdekében.** Az 1896. 1897, 1898 évekre Péterfia utcában kivetendő III. osztályu kereset adó kivetési lajstrom folyó év Juliás hó 20-tól a Hungaria épület 2-ik emeletén lévő adókövető osztálynak 8 napi közszemlére kitétetett, és az adókövető bizottság működését a folyó év Juliás hó 28-án a városháza kistanács termében az alább kitűzött napokon reggeli 8 órától a következő sorrendben fogja megtartani és pedig . é. jul. hó 28-án 1-től 60 tételig 29-én 61-től 120 tételig, 30-án 121-től 180 tételig, 31-én 181-től 363 tételig. Ennélfogva figyelmeztetnek a Péterfia-utczai kerületben lévő 3 oszt. ker. adó alá tartozó adózók, hogy a közszemlére kitétt lajstromot saját érdekében megtekintsék. D e b r e c z e n s z a b. k i r. v á r o s a d ó ü g y o s z t á l y a.

*** Esküvő.** A műhelyben írjuk e sorokat üdvözlésül a műhely egyik szeretett tagjának. Ez az egy szó, amely ránk, újságírókra nézve oly közömbös hatású szokott lenni, ma az örömezzet s a jó kívánságoknak özőnét kelti fel bennünk s ösztönzi tollunkat, hogy juttassunk belőle az olvasóközönségnek is, hogy ő is örüljön mi velünk örülőkkel az ő kedves ismerősének, nem — b a r á t j á n a k családi ünnepén s küldje üdvözlését abba a szép alföldi városba, ahol ma délután a mi kedves munkatársunk, T a s s i Miklós, a debreczeni ev. ref. egyház iskoláinak egyik jeles fiatal tanítója lakodalmát üli P e t r i c s Endre mezőtúri ismert kereskedő bájos és kedves leányával, R ó z s á v a l. Legyen az ég felettük mindig olyan rózsaszínű, mint a mai napon s mint azt a boldog menyaszony nevében hirdeti!

*** Baleset az utcán.** Szombaton este felé az emlékkert előtt lovagolt el S á v o s s y főhadnagy s az éppen utána jövő szekér előtt egyszerre csak megállt lóva s a szekér rudja a kövezetre taszítá lováról a derék főhadnagyt, kinek gyenge ütődésen kívül semmi más baja nem történt.

Esperes beiktatás. G ö r ö m b e y Péter ev. ref. esperes beiktatása e hó 15-én volt a felső szabolcsi egyházmegyének Nyir-Bátorban tartott rendkívüli közgyűlésén. Az új esperes székfoglaló beszédében különösen kiemelte, hogy főgondját arra fogja fordítani, hogy gyülekezeteinek körében a vallás-erkölcsi élet virágozzék; a hazaszeretet a templomokban és iskolákban ápolassék; a felekezeti béke és egyetértés az isten törvénye és a Jézus Krisztus parancsolatja és szellemében fejlesztessék. A gyűlést követő banketten jelen

voltak K i s s Áron püspököt táviratilag üdvözölték. A népszerű és felekezeti különbség nélkül tisztelt esperest a beiktatás estéjén Nagy Kálló városa és a Polgári Dalárda fakílyásmenettel és szerenáddal tisztelte meg.

*** Kifosztott hulla.** Tudomására jutott az 1-ső kerületi rendőrkapitányságnak, hogy az oly szerencsétlen véget ért P a l i c z Kálmánról, kit tudvalevőleg férje meggyilkolt az alatt míg holtan feküdt Oláh Imre szobájában, valaki megrabolta. A rendőrség ez ügyben a vizsgálatot megindította és az eredményre is vezetett, a mennyiben a meggyilkolt asszony ujjáról lezuhott két arany gyűrű már a rendőrségnél van. Az első kerületi rendőrkapitányság az ügyet már át is tette a kir. ügyészsághoz. A tettes nem más, mint O l á h Imréné, a kinek a szobájában lefolyt a rémes gyilkosság. — O l á h n é nem is tagadja tettét, hanem bevallotta, hogy az egyik gyűrűt magának akarta megtartani, azon ijedtség fejében, a melyet neki a gyilkosság okozott, azután meg a mint uondja neki kárt is okoztak, mert két ablakát a dulakodás közben eltörték, a tejes ibrikét meg felborították. A másik gyűrűt pedig egy ismerősének ajándékozta.

*** Kossuth orvosa.** Dr. B a s s o - A r n o u x, Kossuth Lajos volt orvosa, ki immár két éve Magyarországon lakik, legközelebb visszatér hazájába, Olaszországba. — Dr. B a s s o t ez elhatározásra megrongált egészségi állapota indítja, szükségére lévén legutóbb Debreczenben kiállott operációja folytán hosszabb rendszeres gyógykezelésre melegebb éghajlat alatt. Elutazása előtt felosztatja Andrassy-ut 94. sz. a birt lakását és eladja butorait, valamint esetleg Kossuth Lajosról birtokában levő emléktárgyait, melyeknek szertelnie Magyarországon kellene maradniok. Az összes eladó tárgyak megtekinthetők naponta délelőtt 9—10, délután 4—5 óra között Andrassy-ut 94. szám alatt augusztus 5-ikéig bezárólag.

*** Agarász egyesület közgyűlése.** A debreczeni agarász egyesület f. hó 22-én délelőtt 9 órakor a városi adóügyosztály helyiségében közgyűlést tart, a melyen több fontos tárgy nyert elintéztést.

*** Halálozás.** Özv. Polg. V á r y Józsefné lapunk gépmestere nejének nagyanyja mint részvétellel értesülünk tegnap reggel hosszas szenvedés után élete 83-ik évében elhunyt. A gyászoló család haláláról a következő jelentést adta ki: A legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel tudjuk, a feledhetetlen emlékü jó anyának, nagyanyának, dédanyának és testvérnek Néhai özv. polgar Vári Józsefné szül. Lukács Julianna asszonynak folyó hó 19-én reggeli 8 órakor életének 83-ik, özvegyiségének 33-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett csendes elhunytát. — Halottunk földi részei f. hó 21-én délután 3 órakor fognak Pacsirta-utca 236. számú háztól az ev. ref. egyház szertartása szerint — a nagytemplomban tartandó ima után — a Kossuth-utcza temetőbe örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztességtételre az elhunytnak rokonait és ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. jul. 19. Gyermekai: Julianna férj. özv. Zong Jánosné és gyermekei. Eszter férjével Korcsmáros Daniellel és gyermekei. Unokái: Julianna férjével Kurucz Bélával és gyermekei. János nejevel Faragó Rozával. Testvére: Lukács István és gyermekei, közeli és távoli rokonok nevében is. Békepnaira! — A temetést K e r n á t s-féle Kegyelet- intézet rendezi.

*** A titok.** Egy tyuk kapirgál, — szeméttbe vágkál, — s a mint kapar, bár nem akar, — titkot vakar. G z d a s s z o n y n é z i, m a j d

megigézi — és ilyen formába — beszél hozzája: »Hess ki innen, dolgoz itt nincsen, — lám a szemétemet, mind széjjel szedd. Hess ki mondom, mert tyuk fejedet megkoppintom!« — Bár a tyuk szelid jó, — nem fog rajta a szó . . . Hanem hamar, tovább kapar — s a mint így hányja a szemétem, szeméttől kirug egy papírszeletet. S mintha a betűket ismerné rajta, felszemével ép úgy gusztálja, látja az asszony . . . »Ei mi lehet!« s tyuktól elveszi a levelet. Hát biz az szörnyű írka-írka. — nincsen alatta, hogy ki írta — hanem a gyanu ördögül, ki vigyrog a sorok közül. »Ma este kilencórára, odamehetünk vacsorára.« Ez az egész! S minő merész! Egyszerű a dolog nyitja, a férje zsebéből kihuit a írka s az asszony nem is sejté, hogy mi az? midőn kiséperte. Dehogy űzi most a tyukot ki — lőt így szól hozzá: »Pityi pityi!« Megérkezik este nyolcz óra, ferj uram jó megy erre arra és ajkán nyájos beszédes: »Egy barátom vár mennem ke'l édes!« Beszélgetnünk kell sok mindenről, — szó lesz ma este pártszervezési. »Mennyire sietsz! Uram! Gondolom korán van!« — »Fontos ügy édes, a haza ügye!« — »Jó jó csak egy kissé ülj le!« Hiszen úgy is kilencz órára vagy édesem meginvitálva! S az asszony előveszi a levelet, a férj mereszt reá szemét. Az asszony nyelve pereg, zörg, — a férfi rémül és dadog . . . No a vége mi volna más — mi volna más? — Egy csattanás! És halszik az asszony kiáltása: »Nesse vid ezt is vacsorára!« Hogy hol történt a fegeteg az a ravasztyuk se mondja meg, melyha kapar — bár nem akar — titkot vakar.

*** Garázda hetes.** Ma reggel a Bika szálloda előtt vigan füttyörészve locsolt D o b r á n s z k i Jóséf hetes, de ebben a munkáiában egy kissé megakadályozta egy arra sétáló fiatal kereskedő segéd a mennyiben figyelmeztette, hogy egy perczre mig elmegy hagyja félbe a locsolást. Az az aszfalt locsolását félbe is hagyta és a helyett az egész locsoló tartalmát a fiatal ember nyaka közé zuditotta, ki persze zokon vette ezt a váratlan és hideg reggeli fürdőt. Ezt a hetes előtt tapintatos módon ki is nyilváníttotta, mire ez a helyett, hogy bocsánatot kért volna, neki ment s néhányszor arczul ütötte. A fiatal ember látván, hogy több kettőnél, rendőrről kiabált, de az alatt arra ment egy tisztos helybeli polgar, aki hasonló zuhanyban részesült. A vitéz hetes még most is öntözgetné a járókelőket, ha az időközben oda érkező két rendőr le nem fűli. Most már egy párhétig ismét locsolgathat, csak hogy nem a Bika hanem a Városháza előtt és itt is felügyelet alatt.

*** Özv. Kálmán Lajosné halála.** Nem sokáig várt reá férje odafenn, alig öt év mulva követte oda özvegye is, a hol már nem fáj semmi, elhunytáról a következő jelentést vettük: Mély fájdalomtól lesújtott szívvel tudjuk a jó édes anyának, napának, nagyanyának illetve dédanyának B e t h l e n i A n n a asszonynak néhai Kálmán Lajos püspök-ladányi volt ref. lelkes özvegyének, élete 70-ik, özvegyiségének 5-ik évében, 1896. július 18-án délután fél 4 órakor, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 20-án hetfőn délután 3 órakor fognak előbb a Kis-Mester-utcza 1108. sz. házához, majd a reform. kistemplomban tartandó egyházi szertartás után a Kossuth-utcza temetőben örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztességtételre a boldogultnak rokonait, ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1896. július 18. Gyermekai: Kálmán Ilona férjével Andorkó Mártonnal, Málmán Erzsébet, Kálmán Ákos nejevel Gsermák Melániával, Kálmán Ida férjével Dobrossy Istvánnal, Dr. Kálmán Ferencz, Kálmán Julia férjével Kajári Ferencz z. l. Kálmán Berta férjével Veress Gézával, Kálmán Dezső nejevel Kiskéri Etelkával, Kálmán Vilma, Kálmán Fani férjével Janossy Józseffel, Kálmán Lajos nejevel Pápay Vilmával, Kálmán Paulina férjével Mész Gusztávvá, Kálmán Sándor nejevel Rényi Rózsával. Az unokák, dédunokák és az összes rokonok nevében is. Áldás és béke emlékére!

* **Kázár Ambrust elfogták.** A kassza-betörő A f f e n d a k i s z Periklesz, a ki-nek sikerült két társával kimenekülnie a me-gyeházból, kicsi hja, hogy ismét hüvörsre nem került Bajtársát: K á z á r Ambrust, a ki együtt bujkált vele, hogy elkerülje az igazságszolgáltatást, a véletlen kedvezése folytán sikerült letartóztatni. A dolog követ-kezőképen történt: A lonkai erdőben K u n Móríc segédjegyző elment gombát szedni. Az erdőben ott talált két embert, a kik egy fa tövében pihentek; a sápadt arczu, kiéhezett emberek feltűntek a segédjegyzőnek, megszólította őket, mondván, hogy igazolják magukat. Minthogy az idegenek a felzárkításnak nem tudtak eleget tenni Kun az egyiket karjánál fogva meg-ragadta, míg a másik megugrott. Az elfogott ember megvallotta, hogy ő K á z á r Ambrus és június 30-án megszökött a budapesti me-gyeház börtönéből. Néhány nap óta a batár-széli hegyekben bujkáltak, de eleségük elfo-gyott s n a p o k ó t a n e m e t t e k s e m m i t. Koldulni nem mertek, mert attól tartottak, hogy felismerik őket és így éhségtől elesigázva jutottak a helyre, a hol a segéd-jegyző rájuk akadt. A tarsi A f f e n d a k i s z P e r i k l e s z v o l t. A segéd-jegyzőtől azért nem tudott menekülni, mert az éhség annyira elgyöngítette, hogy az ellent-állásra nem is gondolt. A csendőrség Kázárt a m.-szigeti kir. ügyészség börtönébe szállította, a hol O l á h Miklós kir. alügyész előtt is-mételte, hogy ő a keresett Kázár Ambrus. Az elfogott hirhedt betörőt tegnap délben szállí-tották át Debreczenen erős csendőri fedezet alatt vasra verve. A vonatnál igen sok ki-váncsi megbámulta Kázárt.

* **Díjlövészet.** 1896. július 19-én Díjat-nyertek: legjobb mélylövessel: Molnár Ferencz 4 koronát; legjobb körlövessel: Fürst Ödön 2 koronát.

A munkás dalegylet dalestélye. A deb-reczeni munkás dalegylet 1896. évi aug. 1-én, szombaton a Margit-fürdő dísztermében Janny József egyleti karnagy vezetése mellett táncz-csal egybekötött zártkörű dalestélyt rendez, melynek műsora, hozzánk beküldött a következő: 1. Millenniumi induló, Zimaitól. 2. Millenniumi dalárda, Abrányi. 3. Bärmerre jár, Lányitól. 4. Nemzeti fohász, Gaáltól. 5. Isten hozzád. Riegertől. Kezdete este 8 órakor. Beléptijegy személyenként előre váltva 50 kr, este a pénz-tárnál 60 kr. Alapító és pártoló tagok szabad jegyeiket használhatják. A szabadjegy két személyre érvényes. Felülfizetések, tekintettel a millenniumi dalversenyre való utazást, kö-szönettel vétetnek és hirtalpig nyugtaztatnak. Jegyek előre válthatók Péter Pál pénztárnok urnál, (Sas-utca) Vilmos-féle vendéglő, Kurián Gyula orás üzletében főpiacz és este a pénz-tárnál.

* **Megszökött iparos tanoncok.** K o v á c s Imre h.-szoboszlói és B a l a i Fe-rencz p.-ladányi iparos tanoncok sokkal szebbnek tartják a független és munka nélküli életet, különösen most, mikor kényelmesebb valahol egy tő partján szórakozni, mint oda-haza ülni egész napon át a meleg szobában, ők tehát mit-den bucsu nélkül hagytak ott gaz-dájokat műhelyestül együtt — s már vagy 2 hete, hogy eltávoztak hazulról, a nélkül, hogy hollétükről hírt adtak volna. Most aztán körö-zik őket a rendőrség.

* **Az aratás és a vasút.** Az államvas utak igazgatósága figyelmeztető levelet küldöt-t a hatóságokhoz az aratás dolgában. Főlhivan-dónak tartja a gazdaközönség figyelmét arra, hogy a vasutvonal mentén fekvő földjein a buzát a pályatest vonalától mintegy ötven öl-nyire helyezze el, illetőleg rakja vonatokba, mert máskülönben a learatott termést könny-nyen fölggyújthatja a mozdonyok kéményéből kiszálló szikra s ezen károkért a vasutak igazgatósága nem szavatol.

* **Vanderbilt — bolond.** Az újvilág leg-első milliommosa, ép úgy, mint operette-beli névrokona, belebolondult millióiba. Vanderbilt oly súlyos elmebajba esett, melyből nehezen fog felgyógyulni. Fölépülését természetesen ál-landóan lesi egy csomó orvos, meg egy csomó — ingyenélő.

Talált tárcza. Klein Dezső, Falk Imre és Tsa czég tanulója tegnap d. e. 10 órakor a Kossuth-utcán, a Fried ház előtt egy tárczát talált 15 frt 84 krral és egy postai vevénynyel. Tulajdonosa kellő igazolás mellett átveheti a 3. ker. r. kapitányságnál.

* **Botrány a czirkusz előtt.** Tegnap este 9 óra után V a r g a Sándor parászt legény szóváltásba elegyedett egy V-ik és egy VI-dik századbéli honvéddel. Az össze-szólalkozásra az szolgáltatót okot, — hogy Varga fumigálta a honvédeket, magát ma-gasztalva, mint c s á s z á r katonáját, már-már komolylyá fejlett a dolog; de a rendőri beavatkozás mindennek végét szakítá.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, esütör-tökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva-nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünne-pnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a be-adványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli ke-reseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz ke-dden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelen-hetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasár-naponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Othona” a keresk. akad. palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn)	11-12 óráig.
Csütörtökön)	
Kedden)	
Szerdán)	9-11 óráig.
Pénteken)	
Szombaton)	

Délután:

Minden hétköznap	2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt	9-12 óráig

Mulatság.

Kereskedő ifjak dalünnepélye.

A debreczeni kereskedő ifjak dalegylete 10 éves fennállásának évfordulóját ünnepelte folyó hó 18-án szombaton este a nagyerdei »Dobos» pavillonban rendezett hangverseny-nyel.

Az esős idő nem riasztotta vissza az egylet és a dal kedvelőinek azon részét, mely az ezredévi ünnepségek és furdósáson dacára itthon élvezti a júliusi meleg napokat s szép számu közönség gyűlt össze az ünne-pélyre.

A műsort az ünneplő dalegylet nyitotta meg a Hymnus gyönyörű előadásával. Azután W i n k l e r Márton, a kereskedő ifjak önképző egyletének tevékeny titkára adta elő dióhéjban a dalegylet fennállásának tíz éves történetét.

A debreczeni dalegylet, mely közremű-ködésével a testvér dalegyletet megtisztelni kívánta dalolt ezután, elragadván a közönsé- get a felségesen előadott »B a l a t o n i n ó t á k - k a l.

Lapunk munkatársa, B e n e d e k Já-nos lépett ezután az emelvényre s elszavalta a következő költeményét:

A magyar dal.

Írta s a debreczeni kereskedő ifjak dalegyletének 10 éves jubileumán előadta: **Benedek János.**

Ezredéves mult határán
 Alj meg: édes nemzetem!
 Dal zendüljön — égbe szállván —
 Szent örömdal sziveden.
 Nézz csak át a messze multon
 — Ezer éves diadal! —
 Két kisérőd volt ez uton:
 A dicsőség és a dal.

Pusztaszernek sik mezőjén
 — Hogy minek lön e haza. —
 Ósapáink hegedüjén
 Fölzendült a harcz dala.
 Megcsendült a dalnak ércze,
 Zengve büszke diadalt:
 S századoknak szikta bérceze
 Viszhangozza azt a dalt.

Majd Mohácsnak gyászos földén,
 Hol örökös a boru,
 Öröm helyett mély gyászt öltvén,
 Dal fakadt, de szomorú!
 Az a róna, véres róna,
 Hajh! huszezer hőst takar;
 Most is tart e gyász — azóta
 Sirva vigad a magyar.

Fölriadt még egyszer aztán
 Mint a lángzó, vad vihar,
 A rab nemzet vádlo ajkán
 A tüzzel telt harci dal.
 Mint a sirból nyögő jajszó,
 Sikolt a tárogató,
 Harczra buzdít a toborzó,
 A Rakóczy riadó.

S az utolsó, legdrágább dal
 Most is tépi meg szívünk,
 Mikor ifjú tüzzel-lánggal
 Mind elmenni készülünk.
 Hova, merre? — a rózsának
 Szép virága rég leहुल्ल,
 Egy új sirra hord a bánat
 Friss örökzöld koszorut.

S zeng a rónán, zug a bércezen
 A magyar nép eneke:
 Ha kaszája peng a réten,
 S barázdát von az eke . . .
 Mintha egyszerű dalában
 Isten szive szóána,
 Minden hangban oly varázs van,
 Oly bűbajos dallama.

Most bánatos, mit panaszszal
 Elzokog egy bus leány;
 Majd, mint rózsza nyit tavasszal,
 A szerelem hajnalán;
 El borul, mint nehéz felhő,
 Ontva sűrű záporát,
 Majd, mint játszi, röpke felhő,
 Villan hegyen-völgyön át.

S mig magyar szív lesz e földön;
 S egy homok szem, mely magyar.
 Zengni is fog mindörökkön —
 Mindörökké ez a dal.
 Kincsei közt ez legdrágább,
 A mivel csak bir e nép;
 Minden nóta egy imádság,
 Melylyel áldja Istenét.

Nincsen abban semmi átok,
 Csupa áldás szeretet . . .
 Testvér-nepek, hallgassátok,
 Nyissátok meg szivetek!
 A magyar szív ellenét is
 Szeretettel öleli,
 Szégyen arra a ki mégis
 Mostohaként gyűlöli.

Kinyílt a piros rózsza
 Piros Pünköst hajnalán,
 Koszorunak szakits róla
 Szívünk gyöngye: szép leány:
 Szerelemtől édesbb a dal,
 Daltól meg a szerelem . . .
 Hintsd be rózsza-koszorúddal,
 Kik szivében dal terem.

Ezredéves mult határán
 Boldogan állsz nemzetem,
 Dal zendüljön — égbe szállván —
 Szent örömdal sziveden.
 Csengjen szivből, csengjen a dal,
 Csengjen hogyha kell a kard . . .
 — Áldd meg isten diadallal
 Mindörökre a magyart!

Az előadásról, a szerzővel való belső összeköttetésünkönél fogva természetesen nem referálhatánk, de a h a t á s r ó l szabad az igazsághoz hiven azt konstatálnunk, hogy az óriási volt. A városi dalegylet újabb ének-száma után B o r n y á s z Violácska, (Bor-nyász József kereskedőnek, a »Dobos« vendéglő bérletjének 10 éves kedves kis leánya czimbalmon játszott el egy pár magyar meglepő ügyes-séggel, egy a közönség meg újrazta a kis mű-vészno játékát.

Végül a kereskedő ifjak dalegylete adta elő Rieger B u c s u -ját finom érzékkel, precizitással, mely első sorban az érdemes dalegylet deré: karnagyát, Franczl Rudolfot dicséri.

Szünóra alatt Bornyász József, mint a dalegylet elnöke lelkes felkészítőt mondott a közreműködőkre. S az est folyamán felváltva gyönyörködtették dalaikkal a közönséget a vá-rosi dalegylet és a kereskedő ifjak dalár-dája.

A jelen voltak sorából következőket siker-ült följegyeznünk :

Asszonyok : Sesztina Jenőné, dr. Benedek Jánosné, bornyász Józsefné, Kostya Jánosné, Moskovitz Ferenczné, Molnár Lászlóné, Ormós Balintné, Weidner Józsefné, Kiss Kálmánné, Gerlitch Jánosné, Varjas Sándorné, Szabó Imréné, (Földes) Sinay Sámuelné, Römer Ja-kabné, Czabán Dánielné, Nagy Lajosné, Püs-pöky Lajosné, Borossy Györgyné, Náday Re-zsóné, Gönczy Lajosné, Horváth Jánosné, Bac-só Jánosné, Váralyi Jánosné, özv. Gulyas Károlyné, Baranyai Istvánné, Paczelt Jánosné, Molnár Lászlóné stb.

Kissasszonyok : Lusich Miczike, Mocsári Viola (Budapest), Hitelessi Czerliu, Moskovitz Jozefin, Péter Olga és Jolán, Bornyász Erzsiko, Lajos Irén, Sinay Ida, Tárnok Gizella, Albert Lujza, Antal Margit, Kiss Rózsika, Bacsó Ma-riska, Horváth Rózsika, Püspöky Róza, Gönczy nővérek, Szombathy Juliska, Varga Etelka, Pércsi Delin, Baranyi Mariska, Paczelt Annuska s még számosan, kiket tudósítónknak nem si-került feljegyezni.

Közgazdaság

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi sz-tály nál. —

1. Dienes Barna és neje Pusztai Ilona veszik Vecsey Imréné Csányó Piroskától en-nek majorsági földét 10.000 frtért.

2. Décsi Sándor és neje veszik özv. Ma-goss György eseti gondnoktól ennek boldog-falvai szőlőjét 1375 frtért.

3. Budaházy Lajosné sz. Paksy Czeczilia veszi Molnár Erzsébet Kozma Péterné s tár-saiktól ezeknek halápi kaszállójukat 3000 fo-rintért.

4. Ujvári Sándorné sz. Nagy Mária veszi Ujvári Sándortól ennek homokkerti szőlőjét 250 frt becsértékben.

Kőbányai sertés-piacz.

július 18.

Hízott sertés árak : 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban — krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 klgm sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 45-46 krig. 4. Fialat közép pá-ronként 251—320 klg.— sulyban 47—48 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmig terjedő sulyban) — 46—47 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) 45 krtól 46 krig. Közép páronként 220 — 280 klgmig terjedő sulyban) 44 45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmig terjedő sulyban 43—44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 200—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (pá-ronként. 220 klgm. terjedő sulyban 44—45 krig. Ser-lés létszám 1896 évi júliu hó 16-ik napján volt kész-tethen 7919 drb. 1896. július hó 17. napján felhaj-tatott — drb. 1896 július 17. napján elszállítatot 18 drb. 1896. évi július hó 18-ik napjára maradt 7901 Sertés forgalom üzletirányzata változatlan

Budapesti gabonatözsde.

július 18.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u s a	kilós	Ar 1 0 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
»	77	6.6	6.70	6.65—6.90
»	79	6.75	6.85	6.85—6.90
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
»	77	6.65	6.75	6.70—6.75
»	79	6.80	6.90	6.85—6.90
Pestvidéki ó	75	—	76	—
»	77	6.60	6.70	6.75—6.80
»	79	6.75	6.85	6.85—6.90
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
»	77	6.60	6.70	6.75—6.80
»	79	6.75—6.85	80	6.85—6.90
Bácskai ó	75	—	76	—
»	77	6.75—6.80	78	6.85—6.90
»	79	6.85—6.95	80	6.95—7.—
Észak magy	75	—	76	—
»	77	—	78	—
»	79	—	80	—
		Min. hekt.-ben		Ár kilógram.
Rozs elsőrendű	uj	70—72	0.—	0.—
» másodrendű	»	—	0.—	0.—
Árpa takarmánynak	»	60—62	4.45	4.70
» égetni való	»	62—64	0.00	0.00
» serfőzdei	»	64—66	6.20	6.50
Zab	—	39—41	6.20	6.50
Tengeri bánsági	uj	—	3.95	4.05
» más nemű	»	—	3.90	3.95
»	»	—	0.—	0.—
Repce bánsági	»	—	0.00	0.00

CSARNOK

Mullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtá : CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet.

117

(Folytatás.)

A sirdomb mellett.

Egy sirdombot látott magasra fölhangolva' mellette arczozal a sirdombra hajolva egy férfi térdelt néma fájdalomban.

Károly oda rohant s hevesen kiáltá :

— Ki vagy ? adj számot a borzalmakról !

A férfi megmozdult s tompa hangon kérdé :

— Ki háborgatja a halottakat ?

Azután lassan fölkel, Károly felé for-dult és . . .

A vetélytársak szemközt álltak egymással.

— Villám ! — kiáltá irtózva Károly —

mi történt itt ?

Farkas egy mondhatlan keserű pillantást vetett rá s halkán mormogá :

— Csufolódni jöttél ? Örvendj, a mit akartál, megtörtént ; össze vagyok zúzva . . .

Legyőzted a Villámvezért ; de ki nem csufolhatod, nem fogod élvezni győzelmed árát.

Károly kínos sejtellemmel lépett közelebb Farkashoz ; a gyanu, mi szívében felébredt, oly iszonyu volt, hogy pár perczig lélekzete elállt s tördelve rebege :

— Berta . . . az ő sirja ez ? Ember ! . . .

Ki fekszik itt ?

De Farkas nem hallgatott rá, ráborult is-mét a sirhantra és elkezdett beszélgetni a fű-szálakkal és a rózsabokor hulló leveleivel ; kérdegette tőlük, hogy mondják el kedvese ál-mát ; de azok nem feleltek, talán fájt is ne-kik, hogy nem felelhetnek a bánatos ifju kér-déseire, azért hajtották le oly hervadtan kes-keny szálaikat a füvek, azért hulltak sűrűbben a rózsalevelek a kedves halott sirjára.

— Oh Ida, Ida ! . . . sutogott egyre Far-kas . . . Nem fogom többé látni magasztos ar-czodat . . . Vagy igen . . . oh igen . . . ki-sérni fog halavány emléked siromig . . . de az már nincs messze.

Átkarolta az egyszerű fejfát, melyet maga faragott s melyre maga véste e szavakat : elér-hetlen csillag . . . szemei mereven bámultak a szomorú értelmű szavakra s feje mellére csuk-lott.

Bergmann lelkén pedig végig ezikázott a hallott név, mely kulcsa volt a mult idők tit-kainak. Egy pillanat alatt átértett mindent és csak most ismerte meg ellenségét, ki előtte mindig rejtély volt, megismerte és most már szánta, kiengesztelődött.

Tehát Farkas nem Bertát szerette, hanem Idát s neki soha sem volt vetélytársa.

Szelid részvétellel lépett Farkashoz :

— Ida fekszik itt ? Oh bajtárs, bocsáss meg nekem . . . én rossz ember voltam, gyűlöltelek, mert azt hittem, te idegenited el tőlem Bertát, azt hittem, őt szereted.

Farkas fölemelte fejét és sötét, szemre-hányó tekintettel mondá :

— Tehát azért, mert azt hitted, hogy őt szeretem, oly irtóztató bosszút kellett állanod hogy sirba temesd az egész családot ? azért, hogy engem tönkre tehess, meg kellett ölnöd apát, anyát, leányt, kik téged egykor házukban neveltek, el kellett pusztítanod ezt a kedves otthon, hol gyermekéveid legszebb napjait töl-tötted ? Oh te hálátlan ! neked bocsássak meg ?

Károly megdőbbsenve rebege :

— Nem értelek . . . Én öltem meg a családot ? Mit akarsz ezzel mondani ?

Farkas vad tekintettel ugrott föl s rá-rivalt :

— Távozzál ! Vagy azt hiszed, kép-mu-tató arczoddal eltagadhatod, hogy ennek a végpusztulásnak te vagy oka ? Ismered ezt a levelet ?

Ezzel egy levelet vont elő zsebéből s oda tartotta azt Károly szemei elé.

Károly a réműlettel megdermedve bámult a levélre. Ő irta azt a levelet Malvinának.

— Menj, nyomorult ! — kiáltott Farkas ; nézd meg a pusztulást. A te műved az. Fel-bőszítetted a daemon szerelmét, melyet már én lemondásra birtam ; a már angyalá válni kezdő Malvinát ördögössé tetted átkozott le-veleddel . . . Gondolhatod-e azt, hogy ez a nő engem fog üldözni bosszújával ? Nem volt-e természetesbb, hogy azok ellen fordul, kiknél kedvesemet vélte megsemmisíthetni ? A bol-dogtalan Malvine mindent elmondott megbizott-jának, Teréznek, leveledet is átadta neki. Te-réz téged átkozva adta át a levelet nekem. És te még nagyobb bűnös vagy, mint egy közön-séges gyilkos, mert te az ártatlan Bertára uszítottad a daemon haragját s végveszélyt hoztál az ártatlan leányra, kit magad is sze-retsz. Nem egyedül azt sujtottad porba, kit gyűlölsz : engemet, hanem azt is, kit szeretsz : Bertát . . . és megölted az egész családot, és mindazokat, kik őt védelmezték. És mit vétett neked ez a szegény asszony, ki itt a sirban nyugszik, ki egy szerencsétlen árvát hagyott hátra, Mi lett volna e gyermekből, ha irtóza-tos bosszud engem is megöl ?

(Folyt. köv)

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-Nagyvárad felé	személyvonat	reggel 4 ó
Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
»	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-U.-Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-Büszörmény8.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 28 p.
» » vásártérről		5 ó. 51 p.
» » máv-ról	délután	3 ó. 57 p.
» » vásártérről		4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		4 ó. 42 p.
» » vásártérről		5 ó. 00 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. u.		4 ó. 12 p.
» » vásártérről d. u.		4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

A munkácsi ünnep.

— Budapesti levél. —

Jul. 20.

Munkács város magasztos, lélekemelő ünnepeiről a következő tudósítást küldhetem:

Kora hajnalban talpon volt a város; az ünneplő ruhába öltözött lakosság és a mindenfelől egybesereglett vendégek előzőnlötték a zászló- és virágdíszben ragyogó, napfényben fürdő utcákat.

Már reggel 5 órakor visszhangzott a városban az ünnepi ébresztő, az utcákon végig vonuló katonai zenekarok játéka.

Nyolcz órakor megdördültek a vár falakról a taracklövések s a meghívott vendégek díszmagyarban vonultak beláthatlan hosszú kocsisorban az ünnepély színhelyére.

A vár alatti csillagsánczban felállított kaplnasátor körül gyülekeztek élükön Erdély miniszterrel és Schönborn gróffal, kik szintén fényes díszmagyarban jelentek meg.

Ott voltak a képviselőház küldöttsége Münnich Auréllal élükön, Lónyai főispán Beregvármegye tagjaival Cronenbold altábornagy a közös es honvedtszikkarral, Tallian főispán és a szomszéd vármegyék küldöttségei, a g. k. egyház papsága Firczak püspökkel, a r. kath. egyház esperesével, Kiss Áron ref. püspök papságával.

Különcz órakor kezdődött a hálaadó istentisztelet, melyet Firczak Gyula püspök nagyszegedllettel vezetett. A mise végével a püspök megszentelte a munkácsi növényzet zászlaját, mire az összes vendégek az ünnepi sátorba vonultak, hol Erdély igazságügyminiszter mondotta el ünnepi szónoklatát, mely rendkívül nagy hatást keltett. A beszéd tartalma, meleg hazafias hangja a legnagyobb lelkesedéssel töltötte el a hallgatóságot.

Erdély miniszter beszéde így hangzik:

A tizenkilencedik század folyó esztendeje ünnepet jelző betűkkel van Magyarország történetébe bejegyezve. Veghatarat jelzi ez év a magyar nemzet ezeréves, viszontagsá-

gteljes fennállásának s kezdetét egy sejtelmes jövőnk.

Harmincz éve majdnem, hogy alkotmányunk, állami létünknek, szabad fejlődésünknek ez a biztosítéka, visszaállított. És mi alkotmányos szabadságunknak s a békének ezt a rövid időszakát a lehetőleg jól felhasználjuk. Sokat emlegetett a be is bizonyított nagy alkotó erőnknek minden idegszála, ennek az országnak minden jó polgára megfeszített erővel munkálta a haza felviragoztatását (Élénk helyeslés.)

Aldással, békében, békés munka közben érték el ezeréves fennállásunknak magasztos határát.

Örömmel fokozza a visszhang, melylyel arra a világ művelt népei a feleletet adják. Emeli lelkünket és hálául jövőnkbe vetett törhetlen bizalmunkat, hogy dicső, nagy királyunk s fenséges családja szívünk dobbanását, lelkesültégünket teljes szívből osztják. (Lelkes eljenzés.) Hazánk óra gyala, imádott királyának, a nemzettel közös súlyos bánatának a nemzet ünnepén enyhülését találja. (Szűnni nem akaró eljenzés.) Nemzetnek, királynak az együttérzése s hazánk polgárainak aldozatkezsége legyen állandó és örök.

Tanuljuk meg, véssük be kiirhatatlanul a magunk, gyermekeink s késő utódaiknak szívébe, áttudatába, hogy az egye értés, a biza önzetlen szeretete, a törvény tisztelete s vallási és nemzeti türelmesség és mindenekfelett a hűség a királyhoz és az alkotmányhoz azok az arkanumok, a melyek annyi balszerencse között s oly sok ellenséggel szemben beállítottak. Tanuljuk meg a múltból, hogy kell tennünk a jövőben. A múltak jól megiszívelt tanúsága az az erős fegyver, mely a jövő küzdelemben biztos győzelemre visz. És e f e g y v e r t meg kell szereznünk, mert élni akarunk s az élet nem pihenés, az élet örök küzdelem, hívjuk erre segítségül a múlt tanúságát, hogy küzdelemünk a jövőben könnyebb, — előhaladásunk nagyobb legyen.

Ezeréves országos ünnepélyeink között Munkács van ma a soron. Oszlopot emeltünk Munkács várormára. Mi czélja van ennek? Mit fog ez jelenteni?

Egy ezer év előtt, talán ma a napja, egy maroknyi nép messze-messze földről éppen itt haladt el. Mondák es regék kődös homályából mint egy zugó vihar, úgy törté-

tett elő a honfoglaló, honalapító magyar. — Hősök voltak, hont foglalk, hazát védők, vitéz harcztot harcztoltak, a vér patakozott innen onnan. De az a vér összefolyt, együtt, ott azt be Magyarország földje. Innen aztán a magyar föld minden népe jó testvérré, egy nemzette alakult.

Szokás és nyelv más lehet, de egy a hazafiai érzetem. Tanum erre különösen Munkács város vidéke, hol a hazaszeretletben honfiumi érzelemben magyar és ruthén között nincs semmi különbség. (Hosszas eljenzés.) De így volt ez az e ész országban.

Magyar hazám nagy Istene, feled emelkedő ennek az oszlopnak ezt a magasztos jelentőségét Magyarország minden polgárainak ótsad be mélyen a szívébe. (Zajos eljenzés.)

Elhangzott szent imánk halála multakért, könyörgést a jövőnkért, s a Magyarország népének nevében hulat és könyörgést a ruthének püspöke tolmácsolt a nagy Isten trónjának zsamlya előtt. (Eljenzés.) Fényes nap virrad ma Munkács közönségére. A hajdani fényes napok fátolképe ott lebeg a láthatáron. A vitéz hadseregek, fényes győzelmek, a zajos áldomas, az édes megnyugvás, a békés munkának termő verejtéke, sok szép nagy alkotás ott vonul el lelki szemünk előtt. Munkács láthatáran meg van világítva fényes gloriával a hazaszeretlet es a királynhoz való hűség. (Lelkes eljenzés.)

Munkács város népe, összegyűlt vendégek, hazám hű polgárai a hazaszeretletben, a királyhoz való hűségben sohase ernyedtetek. Ebben összpontosul erőnk es hatalmunk. Az együttérzésben, a munkaszeretletben legyenek kitartók, mert csak így bizhatunk, hogy sohá el nem pusztulunk. (Élénk helyeslés.)

Bereg vármegyének hazafias közönsége, a töletek birt területen van elhelyezve oszlopunk, Magyarország elsőse az oszlop fényköré, a magyar nép erénye, alkotó erénye, alapja e kövek. Az ország nevében tinek adom át, gondozzátok, őrizzéték, elenséget közel sohá ne ereszzetek. Védni fogjuk mi is, egész Magyarország, minden magyar ember utolsó e ppp vérig, véglehelletünkig.

Amíg egy magyar van, buja nem fog esni, erre imé megesküszünk. Éljen a haza! Éljen a király! (Hosszas, szűnni nem akaró lelkes eljenzés, minden oldalról üdvözlik a minisztert, kik hozzá nem férhetnek, főve getiket emelgetve éltetik.)

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Urak és cselédek.

— A Debreczen tarczaja. —
Irtá: **Geöcze Sarolta.**

Unosuntalan hallom a panaszt, hogy milyen rosszak a mai cselédek: az egészei öreg inas, mikor új gazdája (a ki rossz ember híreben állott) azt kérdezte tőle: »Hol vannak azok a régi jó cselédek?« — azt mondta rá: »Hát biz ott, kérem alásan, a hol azok a régi jó urak,« es a temető felé mutatott. És azt hiszem, fejen találta a szöveget. Nem csak a cseléd romlott meg: az ur sem az ma, a ki volt.

Megváltozott a viszony az ur és cseléd közt. A régi világban az uraság az udvarhoz tartozó cselédet a haz népehez, ugyszólván a családhoz tartozónak tekintette. Ott nőtt az fel a család szolgálatában, magába szította anaok hagyományait és hűségesen ragaszkodott hozzá s nem jutott eszébe más szolgálatot keresni; ott venült meg ott halt meg. De tudta is, hogy ott ő rá holtig való kenyér vár; jól tudta, hogy ha őt ott baj éri, ha megvakul, ha nyomorekká lesz, ott ő tőle el nem fordulnak, hanem hűségesen gondját viselik holtig: tudta, hogy, ha ő a szemét ma behunyja, családja nem marad gyamolítás nélkül, tudta, hogy árváiból lesz, a ki embert faragjon.

Hogyan ragaszkodott volna hűségesen ahhoz az urasághoz, a melynek változatlan

jóindulatáról meg volt győződve? — Hogy ne esüggött volna rajongó kegyellett a család minden tagján, hol őt ott kisebbitő szóval sohá sem illették, sőt ha maga, vagy családja beteg volt, a kastély uróje maga ápolta, maga adta be az orvosságot? Mély erkölci alapon nyugodott a gazda es a cseléd közötti ama régi viszony. Nem vasár volt az emberi munkatörővel, hanem erkölci kapcsolat, mint akár a szülő es a gyermek közt.

Az új kor önző szelleme nagyot változtatott ezen is. Ma az ember bérbe veszi a cseléd munkatörjét s ilyen meg ilyen büntetés terhe alatt ki van szabva, hogy a cseléd ennyi meg ennyi hűséggel tartozik viseltetni gazdája iránt. Hát hiszen a házassalekre is van törvény elég; de tudjuk, hogy azt csak akkor kezdik feszegetni, mikor már válásra kerül a dolog. Megbomlott a régi, patriarkális viszony; a cselédsz-gódtetés üzlet lett, adas-vevés hűségéről. Mindegyik fel nagyon számon tartja a maga jogát; pedig a hol a paragrafust nagyon kezdik kutatni, az mindig annak a jele, hogy az erkölci kötelék nem valami szilárd. Szóval, a dolgok mai állásában a gazdáknak épp annyi részük van, mint a cselédeknek: a ki jó gazda nem tud lenni, az jó cselédre nem tarthat igényt. Vegyük hozzá azt a körülményt, hogy a cseléd többnyire műveletlen s így a durvább, erősebb szenvedélyek uralma alatt áll.

A cselédek pszichológiájáról nem igen szoktak beszélni. Pedig az a 400 ezer ember, a ki ma Magyarországon függő helyzetben áll személyes szolgálatá után megérdemelné, már

csak nemzeti szempontból is, hogy erkölci es szellemi életével foglalkozzanak s hogy erkölci színvonalát emelni törekedjenek, annál inkább, mert a cselédek romlottsága tükröződik a gyermekek mind jobban elharapódzó romlottságában is.

Nos, a cseléd, mikor szolgálatba lép, még többnyire tudatlan, de romlatlan is: többnyire tele van jóakarattal, de tele van ügyetlenséggel is. Ha jó gazdasszonyra akad, a ki türelmesen oktatja, akkor megügyesedik s derek jó cseléd válik belőle; de ha ilyenkor rápiritnak, kigunyolják, beesmerlik, akkor először önbizalmat veszíti el, azután lassankint elidegenedik gazdájától es a rossz hajlamok kerekednek benne fölül, makacs, durvadás, kárörvendő, hanyag lesz, elveszti tanulmányosságát, hozzaszokik a heveréshez, a szomszédolashoz s az ut a lejtőn lefelé gyorsan visz. Egy-két hét hely nélkül a cseléd-szerzőnénél, más, kitanult, romlott cseléd társaságában s kész a romlott cziffralkodó, városi cseléd, a ki helyről-helyre jár s többbe vissza sem akar térni falujába. Az ilyet a többi czifra városi cseléd — ő maga minél tudatlanabb, — annál könnyebben ráveszi mindenre s ha együgyű paraszt edesanyja bejő, es cziffralkodásáért korholja, még neki áll feljebb es gorombán elhallgattatja. Ilyenkor már el van vezve. Ha az edes anyai befolyás megszűnt, akkor a cselédeányt a végromlástól nem menti meg semmi.

Némely háznál a tapasztalatlan fiatal leánycseéd pedig másnemű veszélyeknek van kitéve, sokszor épp annak a részéről, a kitől

A miniszter beszéde után megindult a menet gyalog a várba, az emlékoszlop a leleplezési ünnephez. Fél órai ut után felérkezett az egész vendégereg a miniszterrel a déli a varfokára, hol a diszsátorban aláírták az alapkövetményt.

Az egyházak után Erdély miniszter a haza nevében, utána a törvényhozás Schönbörn Ervin gróf a főrendiház Münnich Aurél a képviselőház nevében.

Cronenbold altábornagy a hadsereg nevében „Éljen a magyar felkiáltással tette kalapácsütését, amiért zajosan megéljenezték.

Midőn elhangzott az utolsó ütés is, — Kiss Áron ref. püspök remek főhászt mondott a magyarok Istenéhez, áldást kérve és adva a királynak, a királyné és a királyi családra, a hazára a magyar és vele testvéries viszonyban élő hazai összes népeire.

A Szózat elnéklése után, amelyben a jelen voltak mind részt vettek, gyalogszerrel, de emelkedett hangulatban távoztak az ünnep színhelyéről Váraljára ahol kocsik várták a vendégeket.

Alsó Vereckén.

Tegnap reggel 6 órakor a meghívott vendégek Munkácsról különvonaton Szolyvára utaztak. Mintegy kétszázan lehettek, kik Erdély Sándor miniszterrel együtt Szolyván kocsikra szálltak. Mielőtt utjokat folytatták volna, Szóván egy kis ünnepeltetésben vett részt. Itt a minisztert egy ruthén iskolás fiú magyar nyelvű beszéddel üdvözölte. Kilenczven kocsin mentek ezután a vendégek a falun keresztül, a vereckői szorosba, hol egy magas sziklan díszes emléktábla hirdeti a magyarok bejöttét.

A közönség az emléktábla köré gyülekezett és itt Tankovics Antal, volóczi

lelkész hangulatos beszédben szólott az emlékfontosságáról, mire Erdély miniszter tartott beszédet.

Ekkor az emléktábláról a lepel mozsárdörgések közepette lehullott. Ezután a szabadban Schönbörn gróf a vendégek tiszteletére villásreggelit adott.

A reggeli után a menet visszaindult Beszkid felé. Utközben Vereckén a diadalkapu elé az egész falu népe és az iskolásgyermekek nagy sokasága gyűlt ki. Itt kedves jelenet játszódott le, egy ökölyi kis orosz fiú üdvözölte a minisztert, még pedig a következő szavakkal végezve kis mondókáját:

— Méltóztatik látni, csak rubárk mas, mi mindnyájan jó magyarok vagyunk.

A miniszter és egész környezetét igen megatották e szavak, többeknek a szemébe köny gyűlt és a miniszter és altábornagy megescskölték a gyermeket és gazdagon megajándékozták. Schönbörn gróf külön is adott pénzt a fiúnak.

Ezután a menet a határszeli oszlop leleplezéséhez, Beszkidre indult. Ide két órakor érkeztek.

Az oszlopok leleplezésekor Korodi Sándor árvaszéki ülnök magyarul és Halektovics Bertalan alsó-vereckői esperes oroszul beszélt.

A leleplezés után a társaság visszaindult Valócra, hol Schönbörn gróf a vendégek tiszteletére ebédet adott.

A második szolgálati év.

Debreczen, július 21.

A véderő-törvények 25-ik paragrafusát a múlt évben a közös hadügyminiszter és a honvédelmi miniszter rendeleti uton úgy módosították, hogy az alárendelt parancsnokságoknak meghagyták, hogy mindazokat az egyéves önkénteseket, kik a tiszti vizsgát nem tekték le, de máskülönb szorgalmasak voltak, egy év eltelté után szabadságot adják.

E rendelet több egyenlőtlenségre szolgáltatott okot és ez a körülmény, a múlt év tapasztalatai alapján, új rendelet kibocsátására birta a minisztert.

Az új rendelet, a múlt évi 2216 számú és az 5661. számú, az önkéntesek második

szolgálati évére vonatkozó rendeleteket hatályon kívül helyezi. A rendelet a következőleg hangzik:

•4359. szám. Jövöre nézve a katona állománybeli oly egyévi önkénteseknek, kik az első tényleges szolgálati év befejeztével a tartalékos tiszti vizsgán nem felelnek meg, de tényleges szolgálatuk alatt kitünő szorgalmat, kifogástalan magaviseletet és a katonai szolgálat iránt különös érdeklődést tanúsítottak, a vizsgálobizottság által az idő előtti tartós szabadságolás kedvezménye kivételesen odaítélhető. Hogy a vizsgálobizottságnak a megítélésére megbízható támpontok aljanak rendelkezésére, a következő okmányok terjesztendőek eléje: Az egyévi önkéntes iskola parancsnoka által minden egyes egyévi önkéntesről külön szakbeszterendő jelentés a bizottságilag történt megbirálás eredményéről a 2-ik (illetve a lovasságnál az első) kiképzési időszak végen, továbbá a gyakorlati kiképzés és szolgálat teljesítés eredményéről szóló jelentés.

E jelentésekben a magaviseletre, szorgalomra és a katonai szolgálat iránt való érdeklődésre vonatkozólag határozott kifejezés adandó. 2. A minősítvényi táblázat és a kivonat a büntető jegyzőkönyvből. Az említett kedvezmény odaítélése a vizsgajegyzőkönyvben, továbbá ennek a csapatok és egyévi önkéntesek számára kiadandó kivonataiban, végre a „Nevjegyzékben” azon honvéd gyalog (lovass) egyévi önkéntesekből, kik a tartalékos tiszti vizsgán nem feleltek meg, vagy attól „visszaléptek”, kifejezésre juttatandó. A kedvezményre érdemes egyévi önkéntesek minden év szeptember hónap 30-ával, illetve a vizsgák befejezésével tartósan szabadságolandók, s a tartalékba teendő áthelyezésükig mely az eddig követett eljárás szerint jogánatosítandó — a tényleges állomány kiegészítésére be nem hívhatók.

Ezután e rendeletnek az utasításokban stb. való előjegyzését rendeli el azután folytatja:

Az idő előtti tartós szabadságolás felett a döntés a honvéd gyalog egyéves önkénteseket illetőleg a kerületi parancsnokságokra, míg a honvéd lovass egyéves önkéntesekre nézve a lovassági felügyelőre ruháztatik. Ezek a fennebb elősoroltak alapján idő előtti tartósan szabadságolt egyévi önkénte-

az erkölcsi oltalmat várhatná; gazdájától S a világ kegyetlen egyformasággal tör pálcát ily esetben s nem veszi számba a körülményeket; és végigolvastam csaknem minden európai állam cseléd-törvényét: erre nem álltam védelmet egyikben sem, pedig lehetetlen, hogy a törvények alkotói ezt a veszedelmet ne tudják. Ha tehát a cseléd így ki van szolgáltatva és saját hibáján kívül szerencsétlenné válik, esoda-e, ha benne minden rossz hajlam fölébred és gazdát gyűlöli s szítja ellenük a gyűlöletet cseléd-társai is?

S vannak más esetek is. Hányszor megessik az, hogy a cseléd rossz hírt hall hazulról — apja vagy anyja halalos beteg — az esze rajtuk jár; s ha ilyenkor ügyetlenkedik, kárt tesz, vagy feledékeny s asszonya durván kitámadja — pedig kérdés, hasonló esetben ő, műveltebb létere, tudna-e magán csak annyira is utalkodni, mint korholt cselédje — sőt, a mi heves asszonyoknál nem ritkaság, becsületéből is kivesszi, vagy „pareputyát” hányja a szemére: hogy ne keserednek el olyankor — hisz ő is csak ember — s ha valami esztelenségre ragadtatja magát, lehet-e elítélni, — nem az-e a hibás, a kiben nem volt anyai jószág, hogy cselédje aggodalmán megessett volna a szive és egy résztvevő szval könynyitett volna rajta?

Ez átvézet a gazdaközelességeire. Nem csak abból áll az, hogy enni inni adjon neki és tisztán tartsa (ámbar sokszor még ez sincs meg) — hisz ennyit az igavonó barmaért is megtesz a saját érdekében; a cselédnek lelke is van, tehát azzal jól is kell bánni, részt kell

venni annak bánatában, együgyü örömeiben; érdeklődni kell sorsa, családja iránt; nem lenne kíváncsiságból, hanem igaz lélekből, hogy ha itt ott kell és lehet, az ember segítsen valamivel cselédje hozzatartozóján is. Ne tekintse baromnak és az hátasan fog hozzá ragaszkodni, ha csak még nem teljesen romlott. — Nagy tévedés az a fölfogás is, hogy a cselédet szóba nem állnak; ellenkezőleg az okos és jó asszony el-elbeszélget olykor cselédjével annak ügyeiről, otthoni viszonyairól, terveiről; csakis e közben van alkalma megismerni erkölcsi állapotát, hibáit és erényeit; s ha így bizalmát megnyerte s nem resteli olykor egy-egy apró örömet is szereznit neki, vagy valami törekvésében jóakaratulag támogatni, akkor fog hozzá cselédje ragaszkodni és akkor fog majd rajta a tanítás. — Bizonyos tekintetben gyermek a cseléd is s így éppen úgy kell vele elbánni, mint a gyermekkel: először bizalmat megnyerni s azután oktadni. De lassankint, türelemmel; ne követelőleg; egyszerre: s főképp óvakodni kell megszegyenyítés től, ott, ahol nem jó akaratán mulik, hanem jaratlan-ságán. Szóval ember-leg kell velük bánni, hogy az emberi erények beennük kifejlődhessenek. Hogy érezze az a cseléd, hogy ő gazdáj házában olyan erkölcsi oltalomban részesül, — mintha szülői hajlékában volna s akkor halás, készsleges és tanulékony is lesz. De ébren kell benne tartani a vallásos érzést is; az ő vallásossága inkább csak külsőségekben nyilvánul; tehát idői kell neki engedni a mindennapi imára ünnepnapokon a temlomba menésre és ott a szentbeszéd meghallgatására. A gazdának az a

beszéd lehet unalmas; de az egész heti testi munka közben megszomjazott lélek annak minden igéjét mohón szesza, annál inkább, mert annak minden mondata az ő együgyü eszejárásához van szabva. Legyen meg a cselédben az isteni félelem, akkor nem fogja a hűséget megszegni gazdájá iránt és kötelességét hiven fogja teljesíteni még akkor is, ha senki sem látja.

Ha pedig a cseléd megbetegszik, éppen oly gondos ápolásban kell részesíteni, mint a család más tagját; sőt türelem még több is kell hozzá, mert a műveletlen ember többnyire rossz beteg.

S ha egyik másik háziasszony milderre azt mondja, hogy ily idővesztegetésre nem jut ideje, ám lássa, nem több idejét veszi-e el a vesződség a gonosz indulatu cselédekkel, az aggodalom, a nyugtalanság a hűtlenség miatt s esetleg a porpatvar, a mi ezekből ered. S kérdezze meg önmagától, nem lett volna-e okosabb egy kis időt cselédje nevelésének, ig-nit, nem csak betanításának, de nevelésének is szentelni. Ha kezdő cselédjével minden asszony így bánnék, akkor mihamar megszűnnek az a panasz, hogy ma már nem lehet jó cselédet kapni. A legtöbb kezdő cselédből lehet jót faragni, de csak úgy, ha okos jó asszony kezébe kerül. Az magától értetődik, hogy a cseléddel a házban mindenkinek jól kell bánnia, főképp a gyerekeknek. Az igazi uri gyermeket tényleg arról lehet megismerni, hogy a cselédekkel is gyöngéden bának és tőlük mindent kér, nem pedig parancsot velük.

sekről évenként október hónap 20-án hoz-
zám „Névjegyzéket” terjeszsenek fel, mely
a következő rovatokat tartalmazza: csapát-
test, rendfokozat, név, illetőségi hely, megye,
község. Az 1895-ik évi 2216. és 5661. szá-
mu rendeleteim hatályon kívül helyeztetnek:
kelt stb. Fejérváry Géza háéó s. k.

Ujdonságok.

Augusztus 2. Debreczenben.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, július 21.

Ezeréves hazánknak talán nincs egyetlen
talpalatnyi földje sem, melyet tatár, török, né-
met, és muszkával vívott harcainkban magyar
ver ne öntözött volna s az utódoknak szent
kötelessége ama helyeket fölkeresni, melyekről
K l i ó, a vén idő nagy krónikása, akár egy
szót, akár egész lapokat írt, kijelentve, hogy
ott őseink hazánkért harcoltak és haltak is
meg.

A mely nemzet lelkéből kihalt a kegye-
let langja s nem lelkesít többé ősei fényes
tettei, csak önzően a jelennek él s a multat
döreségnek tekintti csupán: az nem érdemi
meg Isten napvilágát.

A magyar nemzet sohasem volt hálátlan
ősei sírjánál lerovandó kegyelet dolgában; de
nagyon sokszor volt közönyös s e közönyt
éppen D e b r e c z e n, Magyarország leg-
magyarabb városa mutatta már több éven
keresztül az aug. 2-án megtartott gyászünne-
peken.

Ha szentté lett M u n k á c s, P u s z t a s z e r, M o h á c s, S z i g e t v á r:
szentté kell lenni D e b r e c z e n n e k
is, hol a szabadságharcz honvédei szintén
vérükkel festették pirosra a föld rövét.

A z e l e s e t t h o n v é d e k
v é r e i b ű l n y i l o t t a s z e n t
s z a b a d s á g s z é p r ű z s á j a.

És lesz-e főnsége ebb alkalom, hogy ki-

Csak még egyet. Sok háznál megvan az
a lelketlen szokás, hogy a cselédekkel a ká-
rokat megfizettetik. Ez a legnagyobb kapzsi-
ság, ha csak nem szantszándékos rossz aka-
rathól történik a kár. Többnyire tulbuzgóság-
ból, legrosszabb esetben szelességből követi el
s legtöbbször fogalma sincs a szerzett kár
nagyágáról, ki is kap érte, resteli is ügyet-
lenséget, bánja is, a mit tett, s akkor még
hozza levonják egy-két hónapi keserves ke-
resményét. Mennyi kisebbitést, méltatlan bán-
talmat el kell annak a cselédnek tűrni, míg
azt a néhány forintot megkeresi: bizony
nincs lélek az olyan asszonyban, a ki azt tőle
el tudja fogni.

A jó asszony jóságáa még a cseléd-elbo-
csatásában is nyilvánul. Nem ad ki rajta,
minden igaz ok nélkül: csak ha komoly ok
van rá; vagy ha már szolgálatára nincs
szüksége: de akkor is kiterjeszti gondoskodá-
sát cselédje jövőjére is a mennyire lehet, —
gondoskodik róla, hogy jó helyre kerüljön, ne
pedig ideiglenesen a szállásadónék körme
közé.

Mert a cselédkérdést nem fogja megol-
dani sem a törvényhozás, sem a rendéség,
sem a Mártha, sem semnifele egyesület; ha-
nem meg fogják azt oldani az okos, türelmes,
gondos és jólelkű háziasszonyok, a kik a ke-
zük alá kerülő tanulatlan falusi leányból tiszt-
ességes, becsületérző, jó cselédet fognak ne-
velni. A rendéség majd csak azzal a süpre-
dékkal végez, a mely a cseléd névre nem ér-
demes s azokkal a lélekkufárokka, a kik ve-
lük embervásárt üznek.

mutassuk, hogy nincs olyan fölemeiő öröm,
mely el tudná velünk feledtetni a hála és ke-
gyelet nyilvánítását. Az ifjuság lelkes ünnepre
készül s szeretné, ha Debreczen város értel-
mes polgársága is vele együtt érezne.

Részletesebb programot az egész város
lakosságához intézett fölhívással együtt csak
később fog közzétenni az ifjuság, midőn min-
den tekintetben bizonyos megállapodásra ju-
tott; most más szava nincs:

D e b r e c z e n l a k o s s á g a,
ü n n e p r e k é s z ű l j j!

A mit a fáma beszél.

Napok óta arról beszélnek városzerte
Debreczenben, hogy a holnapi tanácsülés, mely
hivatva van a Blau Gyulával a városháza
építésére vonatkozólag kötött szerződést meg-
erősíteni. — ezt nem fogja megtenni, hanem
elodázza a városháza építését akként, hogy a
szükséges kiköltözéseket csak akkor fogja
végrehajtani, ha a kis-uj-uteza sarkát kiépít-
tetik s abba fogják elhelyezni a városnak azo-
kat a hivatalait, a melyek a mai városház-
épületben részint egyáltalán részint annak
rozoga volta miatt el nem helyezhetők.

Érthető feltűnést keltett ez a hír min-
denféle; különféle mesék jártak szájról-szájra
amelyek tudni akarták, hogy mint történt a
dolog; az egyik ezt, a másik amazt találta ki
a meglepő hír magyarozatául s adta tovább,
ugy hogy ma már alig lehetne megállapítani
azt, hogy melyik volt az eredeti, az első, a
hivatalos megokolása a hírnök.

Hivatalos, — de vajon szabad-e azt a
szót használnunk? Vajjon nem e-ak kőszá-
hír-e az egész? Vajjon van-e rá alap, hogy
ne tekintsük szóbeszédnek s a sok verzió
közűt feltehezzük egyről, — hogy van valami
alapja?

Amnyi bizonyos, hogy a hír szárnyra ke-
lésének ideje összeesik a feketetagi kirándu-
las végezetével, s mintegy annak eredménye-
ként tűnik elő s úgy látszik, mintha a főispán
szabadjára akarná bocsátani a nézeteket, hadd
forrjanak egy kissé, majd talán később, egy
pár év múlva kifejezzék a kérdésből olyan
szilárd alap, amelyre biztosan lehet építeni.

Ezt mondja az egyik hír.

De a másik más beszél s meg fog en-
gedni a főispán, hogy mi ezt a másikat tart-
juk valószínűnek, még pedig azért, mert az
alap, amely keletkezését megmagyarázza, előt-
tünk eddig sem volt titok s ez az alap egye-
nesen követeli az embertől azt, hogy a rá-
épített hírnök hitelt adjon.

Ugyanis tény az, hogy S i m o n f f y
Imre kir. tan. polgármester nem ha-
landó a tisztújításkor a
polgármesteri állásra u-
j b ű l r e f l e k t á l n i.

Ez neki elhatározott szándéka volt már
akkor, mikor a várost még nem hozta ilyen
fonák helyzetbe, ebbe a mai zsákutczába ugy
a szervezési szabályzat, mint a városház épí-
tése ügyében a kormányparti erőszak.

Amint azonban ezek bekövetkeztek, saj-
nálattal látta, hogy ilyen zavarok között, mint
a milyenek előtt ma Debreczen városa van,
annak szervezetét vezetés nélkül hagyni, illetve
abban még gyakorlatlan kezekre bizni nem
lehet, feltette tehát magában, hogy t á v o z
á s a e l ő t t r e n d e t c s i n á l.

Ezt pedig a mai körülmények között más-
ként elérni nem lehet, mintha a városháza
építését a nepirendről levesszük, azt boldo-

gabb és nyugalmasabb, s ami fő, előrelátóbb
időkre halasztjuk, ma pedig az aktuális bajokon
segítünk.

Ebből a szempontból kell tehát tekinte-
nünk a legújabb szállongó hírt, mely a város
minden rétegében általánosan feltűnést, de egy-
szersmind meglepődöttséget keltett.

Szinte örömtelt arcczal adják az ember
rek szájról-szájra a hírt: »A városházát nem
építik.«

Mert higgye el nekünk a városi tanács,
hogy mi, kik legjobban ismerjük e város fen-
tartó elemének, a polgárságnak igazi érzelmeit,
bátran merjük állítani, hogy szeretett váro-
sunk minden rendű és rangu l a k o s s a
s z i v é b e n már általános az óhaj, hogy
az áldatlan harcznak legyen vége, a főispán ez
városi tanács tegyen le arról a szándékáról
hogy a városháza építését egy ember, a fő-
mérnök kedvéért keresztül erőszakolja és ez-
zel óriási, elviselhetlen költségekbe verje a
várost.

Mint értesülünk, ez eszmének sikerült
már a városi tanács több tagját megnyerni,
de nemcsak a tanács, hanem azok körében
is elfogadásra talált ez eszme, kik eddig as
építésnek voltak kérelmelten harcosai.

Ugy tudjuk, hogy a holnap délelőtti tel-
jes tanácsülésen pozitív indítványt fognak az
íránt tenni, hogy a B l a u Gyulával kötött
és aláírt szerződés ne erősítessék meg és
illetve jóváhagyó záradékkal ne láttassék el,
hanem a városháza építésében tett eddigi lé-
pések szakítottassanak felbe.

E mellett az irányban is határozott in-
dítványt tesznek, hogy a városház építési
ügye ugy oldassék meg, hogy a jelenlegi vá-
rosházát kitatarozzák, a földszinten levő bör-
tönhelyiségeket és a városi nyomda helyét
hivatalos helyiségekké átalakítják. A nyomdát
pedig a pinczébe tennék. A mely hivatalok
még így sem kapnának helyet, azok a Kis-
uj-uteza elején tervbe vett díszes bérházban
nyernének elhelyezést.

Nagy érdeklődéssel tekint Debreczen
város közönsége tehát a holnapi teljes tanács-
ülés elé, melynek bölcsessége lesz hivatva
dönteni e nagyfontosságú ügyben. — A tanács
választhat e kettő közül: »p á l m a é s
m e g e l é g e d e t t s é g«, vagy »u j a b b
h a r c z, 40% p ó t a d ó é s t ö v i s
k o s z o r u.«

Mi hisszük és valljuk, hogy a tanács
bölesen belátva a felzavart kedélyeket, maga
is azon fog igyekezni, hogy azok lecsillapodjan-
nak. Hiszen egy városi tanácsnak nem lehet
célja a polgárok kedélyének forrongásba
hozása.

Ugy vagyunk informálva, hogy a tanács
ez indítványt magáéva teszi s mint ta-
n á c s i i n d i t v á n y t ajánlólag fogja
a közgyűlés elé terjeszteni. — Ez annál szebb
lesz.

Midőn mindezeket ujságirói kötelessé-
günkhöz híven elmondottuk, csupán azt jegyez-
zük meg, hogy mi nyugodtan várjuk be a
holnapi napot s ha a tanács csakugyan ebben
az értelemben határoz, »nem mi tesszük fel
homlokára, maga teszi fel a babért« s a vá-
rosnak örömtől duzzadó polgáraival együtt
fogjuk kiáltani: »É l j e n a t a n á c s i !«

* Személyi hír. K i s s Áron püspök tegnap
este a munkácsi ünnepekről, a hol egyházkerüle-
tünknek s általában a protestantizmusnak oly nagy
dicsőséget szerzett, városunkba yisszaérkezett. Most
ittthon fog tartózkodni egész e hó 28-ig, a mikor az

egyházküldetés tanárvalasztó küldöttség ülésén fog V á l l y i János főgondnokkal elnökölni. Azután az ősz püspök nevével együtt szokott nyaralóhelyére Lucsivnára utazik.

* **Polgármester jelölés H.-Böszörményben.** F. hó 19-én a 29-én tartandó tisztújításra pártunk megítélte jelölését a polgármesteri állásra. Jelen volt 50 városi képviselő, kik közel 45-en S o m o s s y Béla mostani polgármester mellett foglaltak állást, — 5-én K á l m á n Lajos albirót akarták megválasztani. S o m o s s y n a k ellenjelöltje: P a k s y Károly lesz kit a szabadalvópárt jelöl. S o m o s s y megválasztása b i z o n y o s. Ő derék, szorgalmas ember, a közigazgatás minden körében jártas s mint ilyennek még szép jövője van. Vele a város sokat nyer, nem nagy »ujító« de a közönök lelkes munkása.

* **Mária Dorottya kir. hercezkisasszony és a polgárházasság.** Abból az alkalomból, hogy Mária D o r o t t y a a kir. hercezkisasszony frigykötése az o r l e a n s i herceggel B u d a p e s t e n fog megtörténni, az A l k o t m á n y vasárnapi számában azt a meglepő kijelentést teszi, hogy ez a házasságkötés csakis e g y h á z i hatóság előtt történhetik meg és az anyakönyvezetőnek, mint p o l g á r i tisztviselőnek, a házasságkötésnél nem csak hogy szerepe nem lehet, hanem — a mennyiben előtte köttetnek ez a házasság — az s e m m i s volna. Ez a kérdés, illetőleg kuriózum, szóba sem jöhet sem az uralkodóház családjoga czimén, sem más czimén. Az uralkodóháznak, az uralkodó-család tagjainak csak annyiban lehet külön joguk nálunk, M a g y a r o r s z á g b a n, a mennyiben ezt magyar törvényeink k i f e e z e t t e n megadják. Törvényes intézkedéseink alól pedig csak az esetben vehetők ki, a m e n n y i b e n e z t a kivétel is t ö r v é n y, á l l a p i t j a m e g. Ott van erre például a b ü n t e t ő törvény A p o l g á r i h á z a s s á g r ó i szói 1894: XXXI. t-cz. azonban az uralkodóházra vonatkozólag kivételes intézkedéseket nem tartalmaz, ilyenek tehát nem is léteznek. Az idézett törvény 39. §-a határozottan rendeli, hogy Magyarországon a házasságot p o l g á r i t i s z t v i s e l ő e l ő t t k e l l m e g k ö t n i, a miből önként következik, hogy a mely házasság nem ott köttetik meg önmagától s e m m i s. Az ezzel ellenkező felfogás és okoskodás egy feudális, nem magyar törvényhozás magyarázatából eredhet metynek nálunk semmi sulya és semmi féle hatása nem lehet.

* **Millenniumi népnünnepély a nagyerdőn.** Fényesebb népnünnepélyt még nem látott Debreczen város közönsége, mint a milyen a vasárnapi lesz, a melyet a nagyerdő elzárt területén tartanak meg. A tanács megbizta az erdőmestert, hogy a népnünnepély napján a nagyerdőt erdőőrökkel zárassa el, a rendőrkapitányság egész halmaz közrendőrt és lovasrendőrt rendelt ki, míg a rendező bizottság több mint száz felügyelővel zárta el a népnünnepély területét. Jegy nélkül senki he netá juthat s éppen ezért már kora reggel elzárják a népnünnepély helyét s a közönséget csak délután bocsátják be Eldorádó csodás vig birodalmába. A népnünnepély apró látogatói ezernél több báb, katona, dob, trombita és más játékszerekhez juthatnak. A nagyerdőn már megkezdtek a munkát. A Vigadó nagytermében ott diszeleg már a szép és tágas színpad, munkások nagy szorgalommal furnak, faragnak s állítják fel a tribünöket és apodiumokat. Holnap a diadalkapukra, a sátrakra, a szabad színpadokra, majd a gyerekek játszótérére kerül a sor. Több mint kétezer zászló és czimer vár felrakásra. Rendkívül érdekes látnivaló lesz a »Pokol«, a melyet B e c z k ó József, a

Komjáthy szintársulatának jeles festője készít. Egész délután és este nyitva lesz a látogatók előtt s a népnünnepélyen bizonyára mindenki igyekezni fog, hogy ezt a rendkívül érdekes képet s csoportozatot megtekintse. Az esteli hangverseny és műkedvelő előadás próbái se rényen folynak, a közönség érdeklődése pedig páratlan, mert a közreműködők utján ma már rendkívül sokan előjegyeztek. Előjegyzéset szíves készséggel közveit lapunk szerkesztősege. Ma nyolcz láda ajándék tárgy, gyermekjáték és 1200 lámpion érkezett, a melyeket a népnünnepély napján korán reggel raknak fel. A népnünnepély páratlanul fényesnek ígérkezik s a közönség érthető érdeklődéssel néz annak megtartása elé.

* **Tanárjelölés A G é r e s i Kálmán** gimnáziumi tanszékre hirdetett pályázat eredménye tudvalevőleg az lett, hogy négyen pályáztak az irodalom — történeti tanszékre. Az ev. ref. főiskola gimnáziumi tanárkara D ó c z y Imre igazgató elnökelete alatt tartott tegnapi értekezletén vette tárgyalás alá a beérkezett pályázati kérvényeket s beható tanácskozás után a következőkben állapodott meg: B a r t ó k Jenő pályázata nem vehető figyelembe, mivel a pályázati feltételeknek meg nem felelt, sem okmányait, sem bizonyítványait be nem mutatta. Maradt még három pályázó, kik között a következő s o r r e n d e t állapította meg: első helyen megválasztásra ajánltatik L á n y i Lajos m-turi gimn. tanár, második helyen H e g y i József h.-nánási, harmadik helyen D r. P e c z k ó József kassai gimnáziumi tanár. A jelölésről felvett jegyzőkönyv, a gimnáziumi tanárkar, mint s z a k b i z o t t s á g, megindokolt javaslatával együtt a főiskola anyagi és szellemi ü g y e k bizottságához onnan a f. hó 28-án ülésező tanárvalasztó küldöttséghez megy. Az akadémiai tanszékre beérkezett pályázati kérvények fölött a főisk. közös tanári kar, mint értesülünk, a napokban szintén véleményt mond.

Jóváhagyott közgyűlési határozat. A belügyminiszter Debreczen sz. kir. város hatóságához ma érkezett leiratában értesíti a város közönségét, hogy a bizottsági közgyűlésnek jóváhagyja azon határozatát, mellyel az S z i r m a y n é Mészáros Jusztinát a kiállításban való résztvehetésre segélyezte.

Szeremley József.

Ujra ez a szomorú keret; újra jeles embert kell elsratnunk! Az ő halála sem volt váratlan, régóta készít rá bennünket a sors, pár év óta folyton gyötörte a fájdalom kór, annyira, hogy tavaly esperesi állásáról is kénytelen volt lemondani. — Régóta szereplő egyéne volt az egyházközpontnak, körülbelül 35 éve már, hogy rendes lelkész volt. A tiszadobi ev. ref. egyház szeretett vezetője volt egészen 1883-ig, amikor esperesévé választotta az alsó szabolcs hajduvidéki ev. ref. egyházmegye s egyidejűleg megyéjének szive, H.-Böszörmény hívta meg egyik lelkészéül. — Azóta itt működött, — mint allandó tagja ekképen az egyházközponti gyűlésnek és a konventnek, valamint a zsinatnak is. A szeretet és a bizalom az egész tiszántúli egyházközpont részéről legszebben akkor nyilatkozott meg iránta, mikor most lemondása után rögtön megválasztották egyházközponti tanácsbírónak és konventi tagnak amelyekért azonban már nem lehetett hálás szolgálatai után a központnak. — Az egész egyházközpont de különösen egyházmegyéjén, előbbi és mostani egyházán, valamint nagyszámu tisztelői kívül testvérei, S z e r e m l e y Samu, és M i h á l y ev. ref. lelkészek és S z e r e m-

l e y Lajos miskolci ügyvéd, valamint hűséges özvegye V á r y P i r o s k a, továbbá, gyermekei P i r o s k a, Novák Lajos szovathi lelkész naje, B a r n a, kisújszállási ev. ref. főgimnáziumi tanár, Róza, Béla nagyobb és még egy kisebb leánya gyászolják. Temetése csütörtökön d. e. 10 órakor lesz. Halálát a püspöki hivatalhoz ma d. e. 10 órakor jelentette B a k ó c z y János böszörményi másik ref. lelkész távirata. Mint értesülünk, a tiszántúli ev. ref. egyházközpont a temetésen küldöttségileg képviselteti magát s ha ideje és egészsége engedi, maga K i s s Áron püspök is leutazik a temetésre. Áldás legyen emlékezetén! (K. Gy.)

* **A virtus.** Hires fattyu A l b e r t Miklós volt hortobágyi lovász virtusáról. — Kézelforhatólag szokta produkálni magát az embereken s úgy szokták mondani, hogy a ki az ő keze közé kerül, azt úgy elkenegeti, hogy pár hétig tapogathatja a helyét. Az éjjel is azon fáradozott, hogy a Páris kávéház előtt több gazdász hátán, kikbe minden ok nélkül belekötött, mutatta ki virtusát. — A gazdászok segélykiáltására azonban az éjjeli őrző ott termelt és A l b e r t Miklóst a hűvösre szállították, a hol lehűtheti ki-kítő virtusát.

* **Körözött öngyilkos-jelölt.** T é g l á s i Lajos 21 éves kőműves segéd levelet írt az édes anyjának, hogy ő már tovább nem viselheti el az élet terhét, elhagyta barátai, elhagyta szeretője, mit keresne tehát ezen a nyomorult sárgaböcczön, melyet világnak csufolnak — inkább hát elveszti magát Csillag utcán lakó édes anyja sirva ment panasolni baját a III-ik kerületi rendőrkapitánysághoz hogy fiát adják neki vissza élve. A három nap óta nyomtalanul eltűnt ifjút a rendőrség erélyesen kutatja s ha esetleg megtalálja az öngyilkos-jelöltet visszaadja bánkódó édes anyjának.

* **Dühöngő örült.** B o r z á s Lajos majorsági földön lakó napszámost azzal panasolta be IV-ik kerületi mezőrendőrkapitányságnál T a m á s i István szomszédja, hogy a vásott ember öreg apját s anyját folyton üti, veri, sőt őt is megátadta, mikor a dühöngő embert meggátolta a legrosszabb tetben. A c s N a g y Ferencz IV-ik kerületi rendőrfogalmazó kihallgatta a vádlottat és látva annak gyanus v i s e l k e d é s e t orvosilag megvizsgáltatta. Az orvos tényleg megállapította, hogy B o r z á s Lajoson, ki két év előtt több hónapig volt a Lipótmezőn, az örütség újra kiütött s így beszabították a közkörház elmebeteg osztályába.

Táviratok.

A beszéki emlékkö leleplezése.

Budapest, jul. 21. A Debreczen ered. táv. A tegnapi ünnepek után Volóczon nagy l a k o m a v o l t, melyet S c h ö n b o r n gróf r e n d e z e t t a v e n d é g e k tiszteletére. — E lakomán C r o n e n b o l d altábornagy, miskolci cs. és királyi hadosztályparancsnok és P a c z o r tábornok, munkácsi dandárparancsnok lelkes toa-ztokban éltették a magyar hazát királyt és nemzetet, melylyel együtt érez a hadsereg minden tagja. (Lelkes éljenz.)

Az új bécsi nunczius.

Budapest, július 21. (A Debr. ered. táv.) Az O s - e r v a t o r e Romano, a Vatikán hivatalos lapja tegnapi számában közli T a l i a n i n a k bécsi nuncziussá történt kinevezését

Menekülés a nyár elől.

július 21.

Most már teljes erővel lüzel a nyár. Az ég hatalmas tűzkorongja, mintha csak tiltakozni akarna a tudósvilág „rosszakaraitu hiresztelés”-e ellen, csak azért is megmutatja, hogy eszeágában sincs sincs kihülni, sőt ellenkezőleg, oly pazarul szórja tűzét, mintha a kamatok kamataival gyarapodnék égető heve s mintha az örökkévalóságon még jóval túlterjedne az ő uralkodása.

Ez, azt hiszük, elég nagy mondás. De szolgáljon e nagy mondás indokul az a hőség, mely jelenleg perzsel bennünket. A legtöbb ember itt is hagyta a város falait, a naphevtől áttűzesedett házsorokat, a nagy hőt kisugárzó aszfaltos utcákat, a forró légkört, melyek együttvéve egy óriási, befűtött kemenczévé varázsolják a várost.

A ki csak teheti fürdőre utazik, fölkeresi az arayas szellős helyeket, hogy a nyár egy részét üdüléssel töltsse.

A hivatalokban megüresednek a szobák, szép sorrendben fölvaltva szabadságra mennek az állam s a köztörvényhatóságok közegei.

Az állami adminisztráció nagy gépezetének »kerekei«, »hengerei« s egyéb alkatrészei ilyenkor javító műhelybe kerülnek. A megkopott, meglazult részeket kijavítják, megacélezik, kifényesítik, hogy újra helyt álljanak s fölfrissülve megújulva folytassák a munkát.

Még a Maro fiak is szabadságotlatják magukat s a mennyire a »szolgálat« megenge di, utnak eresztik őket, hogy a nap hevében megbarnult arcbőrük a nyugalmas magányban, a hűvös szobában s a parkok és sétányok árnyaiban visszanyerje eredeti színet s elesigázott izmok újra felüdüljenek s a szabadság letelte után a fölhangzó dobpergős, kürt harsogása mellett könnyen és vígan viselhe ssék el a »strapá«-t.

Mi, a redakezióba szolgálatában álló munkások, nem igen nyaralhatunk.

A nyár hevének legjavát itthon kell elszenvednünk. Szolgáljon ez mentességül, ha valaki furessának találja, a mikor a mi műhelyünkbe bekopogtat a a riportertől a szerkesztőig turista ingit levetkőzve találja a szerkesztőséget. Nagy a meleg: a nyár hevében nem lehet másként.

Igérjük, hogy a hűvös ősz beálltával szalonkápcs öltözékben fogadjuk látogatóinkat, csak most ebben a »kutyameleg«-ben ne szőljanak meg bennünket a mi otthoni pongyolánkért.

(Hogy van az, hogy a kutyamelegben lassabban telnek a »kutyanyelvek«? A szedőgyerek.)

Támogassuk egymást!

Debreczen, július 21.

»Felülízetések köszönettel fogadtatnak és — hírlapilag nyugtáztattatnak.« Ez a kijelentés és ígérlet foglaltatik minden mulatságra szóló meghívón.

Ha a fopiszkalógyár munkásainak önképzőre, vagy a parafadugó-részvénytársaság olvasóegylete saját pénztárának gyarapi-

tására, tehát jótékony célra valamely táncmulatságot rendez, megköveteli, hogy az abban a mulatságban résztvevő Pispiske Ferencz, Fergeteg János és hozzájuk hasonló száz meg száz jeles hazafiok nevét és 10 kros felülízetését valamennyi helyi lap hirdesse a jótékonyág érdekében — ingyen!

Igen — ingyen! Mert próbálna csak a szerkesztő vagy kiadó díjt követtetni a közzétételért, majd lenne olyan láрма az egész vidéken, a milyent még nem hallott a világ. Elmondanák az illető szerkesztőt vagy kiadót kapzsinak, szükk-blűnek s talán még haszontalan fráternek is, a miért semmi érzeke sincs a jótékonyág iránt.

Hogy a muzsikusz cigány a talp alá való zenéért, a kárpitos a táncz hely feldiszítéséért, a nyomdász a meghívók, tánczrendek és jegyek nyomtatásáért sat. megköveteli a maga díjait, gyönyörűségesen bele is illesztik a kiadások rovatába. De ha azért az előremegigért hírlapi nyugtáztatványért 3-5 forintoeskat kérne az a szerkesztő vagy kiadó s ha ezt szintén föl kellene venni a kiadások rovatába: ez már azon módon fölbillentené az illető jótékony egylet pénzügyi mérlegét s talán ki is fordulna a világ a magasarkából.

Pedig az a szerkesztő vagy kiadó megfizet am minden betűért, a mi a lapjába kerül. Megfizet azért az előremegigért nyugtáztatványért is, melyet ama jótékony egylet beküld; — mert a nyomdász egy árva betűt sem szed ingyen. De a szerkesztőnek vagy kiadónak ezért a kiadásért díjat föl számítani, vesztéségének visszatérítését kérni nem szabad; sőt még haragudoia sem szabad a miatt, hogy ez a »hírlapi nyugtáztatvány«, az az unalmas névsor, a s közérdekű közöleményt s zorit ki a lapból.

Minden honpolgárnak és honleányának s z a b a d t e l t s z é s é t ő l f ü g g a z, vajjon hozzon-e áldozatot valamely jótékony célra vagy nem; csak egyedül a lapkiadó az, a kitől megköveteli a társadalom, hogy minden jótékony c z é l r a ilyen formában hozza a maga áldozatát.

Pedig hát bölesen tudja ám mindenki, hogy a lapok fentartása, kivált vidéki városokban rendkívül nagy áldozatba kerül. A vidéki lapok szellemi munkásai legtöbb helyen minden anyagi hátszón nélkül egyedül a jó ügy iránt való lelkesedésből munkálkodnak s töltik be azt a szép és nemes feladatot, mely a tisztességes vidéki sajtóra vár. Minden fölmerült eszmének ők az előharcosai, a közélet és társadalmi terén megindított mozgalmaknak ők az erjesztő kovászai, a vidék szellemi és anyagi előhaladásának ők az elsörendű tényezői, a lakosság jólétének, boldogulásának ők az előmozdító, a közönség szellemi szórakoztatásának ők a faktorai.

S mindezekért a nagy horderejű dolgokért mi a jutalom? ... Lenézés és sokszor a fitymáló bírálat, a miért az az egy- két munkatárssal bíró vidéki lap nem olyan terjedelemben és érdekes tartalommal jelenik meg, mint egy légió dolgozó-társsal rendelkező fővárosi lap.

Nem akarjuk a vidéki lapoknak létjogosultságát s a közélet terén betöltött nemes hivatását hosszasan fejtegetni: csak annyit jegyzünk meg, hogy Magyarország bármely vidéke rendkívül sokat köszönhet a maga helyi sajtójának.

A vidék érdekeivel a fővárosi lapok bizony nem sokat törődnek. Országra szóló események történhetnek valamely vidéken melyek nagy nemzeti ügynek adnak hatalmas lökést, a fővárosi lapok — ha rossz kedvben vannak — három rövid sorban értesítik róla a nagy világot. Így például megtörtént most legközelebb, hogy a debreczeni igazán fényes és lelkesmillenniumi ün-

nepségek lefolyásáról alig három-négy rövid sor volt a fővárosi lapokban.

Elbujhatnánk tehát mi szegény vidékiek, ha helyi lapjaink nem volnának!

Csak azután a közönség is értéke szerint becsülné meg a maga helyi sajtóját, erkölcsi és anyagi támogatásával, bárcsak igyekezne előmozdítani anaak fennállását és megerősödését!

De nem így van! A közönség csak igényekkel, követelésekkel lép föl a súlyos anyagi bajokkal küzdő vidéki sajtóval szemben. Az erkölcsi testületek közt is akárhányat ismerünk olyant, melyek — anyagi javakban bővelkedő tagjaik útján — támogathatják a helyi sajtót. Ezt azonban nem teszik. A helyi lapokat ezek csak akkor ismerik, ha mulatságaik után a felülízetéseket »hírlapilag nyugtáztattatnak«.

Nem jól van ez így!

Nincs Magyarországon olyan ezél, mely annyira igénybe vehetné a közönség támogatását, mint a fejlődő vidéki hírlapirodalom. Ne bénítsák tehát ennek fejlődését ingyen es hírlapi nyugtáztatványok, melyek mint érdektelen dolgok a lapnak nem szellemi részébe, hanem a hirdetés rovatába tartoznak.

Örök igazság marad ez a latin példabeszéd: Do, ut des! (Adok, hogy adj!) A ki rá szorul a hírlapra, támogassa azt. Mindnyájunk előtt pedig az legyen a vezérelv, hogy — támogatassuk egymást!

(—t.)

Királyi herezeg mint portás

Nincs a világnak az a kalandos regénye a mely vetekedne annak a szerezésnek a hányódásaival, a ki ez időszertint a Pokolkörkép portása.

Slambo Emil ezelett valami 25 évvel még mint escesemő hadzrakmányul e-eit királyi apjával XIV. Slamboval együtt, a ki egy közép-afrikai népfajon uralkodott. A királyt kivégezték, a cscesemőt fölnevelték rabszolgának. Mintbogy azonban néha a királyoknak is elfogy a pénze, Emil már 7 éves korában Medinába került, a hol egy ájtatos muzulman vette meg és a profétai dicőségére Abdullah névre mészette.

Gróf Teleki Samunak odalenn jartában megtetszett az eleven eszű szerezsen fiu gondolta, elhözött ezt Árpád nemzetének. — Megvette és csakugyan olyan magyart nevelt belőle, hogy örömeben Szarvas Gábor is megölelte, mikor meghallotta, milyen pompásan beszél magyarul. — Itt már megkeresztelkedett.

Mintbogy azonban nem Jánosnak keresztelték mint a hogy ő szeret'e volna, hanem Emilnek, megszökött és reszint Azsiában, reszint pedig Amerikában hányódott. — Ez idő alatt tízenegyet nyelvet és isten tudja, hány országot ismert meg, de legkedvesebbnek az egész világon mégis csak a Teleki Samu országot találta. Visszatért és most már a származására hivatkozva, beállított a királyi kabinetirodába, hogy neki valami megfélelő állást adjanak. — Itt persze semminemű fejedelemség nem lévén üresedésben, kérdezték, hogy mégis mit akarna:

— Hát, — felelte némi gondolkodás után Emil herezeg, — nevezzenek ki engem a muzsikusz cigányok királyának, mert én a cigány muzsikát nagyon szeretem.

Hogy ez a kívánsága nem teljesült, elkeseredésében vérvörös ruházatot öltött és beállott portásnak a Pokolba.

Itt hihetetlen büszkeséggel és nagyuri melósággal szedi el a jegyeket, és a hozzá intézett kérdésekre rendszeren népdalidézetekkel válaszol. Ha például azt kérdezik tőle, van-e szeretője, sóhajva feleli:

— Hej, dehogyan van. Árva vagyok, mint a golya, kinek nincsen pártfogója.

Egy vidéki pap a minap az kérdezte tőle:

— Micsoda hivatalban van itt maga?

Eml minden gondolkodás nélkül, de meg-
lehetősen büszkén azt felelte :

— Hát kérem, én az vagyok itt a Po-
kolban, a mi szent Péter a mennyszámban.

Miniszter és ezivisek.

— Kiállítás történet —

A kiállítás Andrási-uti főbejáratánál két
ezivis akart a minap bemenni. Az éregebbik
gyönyörű tulipános szürelvel, a fiatalabb
gubájával és széles karimájú hortobágyi
kalapjával keltett figyelmet. A hangok is
nagyon jó karban volt; éles, öblös, mogorva
beszédjük messze kihallatszott az odaesődült
falusi nép közzül.

A kapu szabad részén, ahol a bérlők
járnak, akartak bejutni, jegy nélkül. E miatt
keveredtek szóvitába az örökkel.

— Hát csakugyan nem bocsanatok be
bennünket ?

— Váltsanak kegyelmeket jegyet.

— De ha mondom, hogy van. Bent
hagytuk Lisztes Molnár János urammal. Ő a
mi vezetőnk,

— Az a jegy már nem ér semmit.
Minek jöttek ki kendtek.

— Hát a tarisznyánkért. Megéheztünk
reggel óta. Odabent csak a szeme lakik jól
az embernek.

— Ugy jegyet kell váltani vagy menje-
nek innen.

— De hiszen szeretném én látni, hogy
az ország letagadja a mi pénzünket.

— Nem is tagadja. De én nem láttam
itt magukat kijönni.

— Amodabb jöttünk ki, a nagy lakapun.

— Menjének akkor ott vissza.

— De ott se akarnak beereszteni.

— No látják kendtek. Ott a pénztár,
váltanak jegyet.

— Nekünk azt mondták, estig nézhetünk
a pénzünkért.

— Ha nem jöttek volna ki estig úgy is
lett volna,

A két civis morogva ment fere a pénz-
tárhoz. Egy magas, sugar, barna uri ember
mosolyogva nézegette őket. Tetszett neki a
remekbe készült szür és a hamisítatlan,
magyar kötelőzködési kedv. Várta, mi lesz
most, hogyan váltanak jegyet.

— Hogy itt két jegy ? — kérde az öre-
gebb civis a pénztárosnőtől.

— Ma hatvan krajcár, hétköznap meg
egy forint.

— Adok negyvenet a kettőért.

— Nines erre alku.

— Van biz a'. Reggel is olcsóbb volt.
Lisztes Molnár komám huszonkettőjével vett
mindnyájunknak.

— Olyan jegyet csak az igazgatóság ad.

— Ugyan, szép hujom, ne legyen olyan
fas, adja már husz krajcárjával. Akkor hol-
napra is veszek.

— En adok egyért huszonkettőt — szól
a fiatalabb.

— De én nem adok. Nem akarom elköl-
teni még a szürömet is. Megnyúzzák itt a
magyar embert. Huncut a nimet.

A szürke cilinderes ur nyájasan közele-
dett feléjük

— Hová valók, emberek ?

— Debrecenbe. En Galambodi Sándor
vagyok, ez meg a sógorom, Bundi Gyurka a
Péterfiaról.

A nyájas ur szó nélkül kifizette a két
jegyet.

— Jöjjenek velem, barátaim.

A két civis összenézett, aztán ment vele
A számoló-gépnél megint elkezdtek okoskodni.

— Itt meg is mérük az embert ? — kér-
di a fiatal.

— Csak számba veszik, mint a birkát.

— Akkor én itt nem megyek be.

— De csak gyere, Gyurka, fizet ez a
jó ur.

— Bemegyek, ha meg s mérnek, nány
xiló vagyok ?

— Nekem meg mondjanak jövendőt.
Olyan gép ez, látom én.

A nyájas ur pedig keresztül tuszkolta a
gépen őket. Maga a kapun került be, ahol
nagy tisztelettel köszöngettek neki az örök.

— Hallod Gyurka, az valami excellenciás
ur, — sugja az öregebb.

— Tudom, tsmerem, miniszter.

Az a nyájas, kegyelmes ur már akkor
ott is volt mellettük.

— Hát merre mennek most, Galambodi ?

— Bocsanat, kegyelmes uram, én nem
vagyok Galambodi, hanem E. Kálmán népszin-
műenkes. Ez meg itt R. J. színésztársam.

— Bocsásson meg a tréfiért excellenciád.

Köszönjük a belépti jegyet — szól a fiatalabb.

— Gratulalok, urak a mai vendég
szerepléshez.

— Igy tanulja az ember a mesterségét,
a nép közt.

— Legyen szerencsém, urak, egy kis
reggelire.

— Köszönjük, ha ez a kosztüm nincs
ellenére.

És így történt, hogy a minisztert két
szürös, gubás paraszt társaságában látták
pezsgőzni aznap egyik pavillonban.

Zid.

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Írta : CSENGEY GUSZTÁV.

Második kötet. 118

(Folytatás.)

A sirdomb mellett.

Károly megsemmisülve roskadt össze a
sirdomb előtt.

— Kegyelem, irgalom ! — hörgé a sze-
renesétlen, s fájdalomában nem tudva, mit be-
szél, kezeit tördeelve rebegé : Ah, nem így akart-
tam én !

Farkas kisértetiesen kacagott föl :

— Nem így ? nem így akartad ? ...
Hát jobb volt az, a mit te akartál ? Nyomorult !
bűnösökkel akarod védeni magadat ? ... Engem
akartál megölni Malvine által, de az isten meg-
vert, mert az ártatlanul elvérzett emléke
örökké üldözni fog. Távozzál hazatérő, gyil-
kos ! vidd el előlem bűnös arezodat, hogy meg
ne átkozzalak.

— Ah ölj meg, Farkas, ölj meg ! ne tépd
ki izenként szívemet ! ...

— Volt-e te benned irgalom ? Nem tép-
ted-e ki te is izenként szívemet ? nem fektet-
ted-e sirba Idát, ki lelke üdvössége volt ? De
reszkess ! mert ez az asszony még halálában
is nagyszerű volt és gondoskodott arról, hogy
Berta soha hatalmába ne kerüljön. Végzavai-
ban rám bízta fiát és megfogadtatta velem, hogy
Bertát nőül veszem és benne anyát adok fiának.
Lásd, nyomorult, mit tettél ? bosszu terveddel
épen azt a lényt fűzted össze velem, kit ma-
gadnak óhajtottál megnyerni — és megölted
azt a nőt, ki köztem és Berta között állott.
Nyomorulttá tettél engem is, magadat is. Most
menj ezzel a tudattal bűnös utadra ... én
nem átkozlak meg, de többé ne lássalak !

Károly borzasztó lelki harcra állt ki. In-
gadozva állt föl, halálsápadt arcát eltorzította
a kín s megüvegesedett szeméi tébolyult merev-
séggel bámultak a sirdombra.

És a mint így állt, egyszerre felmagaso-
dott ... fejét felemelte ... veritokes homlo-
kát végig simította ... szeméi tisztultan s
majdnem büszke komolysággal néztek Farkasra.

— Elmegyek — mondá tompa hangon.

Köszönöm, hogy meg nem átkoztál. Megfizetek
érte. Még egyszer találkozunk : ez lesz a vég-
számadás napja. Emlékezzél meg e mai nap-
ról, Mártonfy Farkas ! és gondoldj rá, hogy
Bergmann Károly le fogja róni tartozását.

Hosszan, keserűn nézett Farkas szeméi
közé, aztán megfordult és elszietett.

És most merre ?

Midőn Farkas bánata annyira lecsende-
sült, hogy helyzetét s kötelességét jövője iránt
átgondolhatta, józan nyugalommal lépett az el-
pusztult Mártonfy-kastélyba s gyámtyja iromá-
nyait gondosan átvizsgálta. Segédkezet nyújtott
neki ebben a város lakosaival visszatért lelkész,
ki a Mártonfy-ház barátja s a családi visz-
nyokba beavatva volt.

Az öreg Mártonfy, mintha sejtette volna
a bekövetkező veszedelmet, vagyoni ügyeit a
legnagyobb rendbe hozta. Tetemes összegeket
helyezett el külföldön mind a maga, mind
gyámfia birtokának jövedelméből. Ezt tette
Berta örökségével is. Ida gyermekének öröksége
már előbb külföldön lett biztosítva. Farkas az
ezen összegekre vonatkozó irományokat magá-
hoz vette, a családi levéltárat, valamint a kas-
tély értékesebb tárgyait a lelkészre bízta, ki
azokat szintén biztos helyekre rakta le.

Farkas így számot vetvén a jövővel, esen-
des bánattal tért vissza az erdőbe guerilláihoz.
Még egy veszedelmes utra szánta el magát :
felkeresni Malvine Bertá végett. Ez utja azon-
ban elmaradt, mert Malvine maga küldte el
hozzá az árva leányt fedett hintóban Teréz-
szel, ki Farkasnak levelet is hozott Malvintól. A
végbucsu izenet és bocsanat-kérés volt ez a
levél.

Midőn Farkas Bertát kiemelte a hintóból
sirva borultak egymás nyakába.

— Édes Bertám, szegény árvám ! minő
vizontlátás ez ! Hova lett a boldogság, mi
bennünket egykor környezett ? ... Elveszett
mindön s te egyedül állasz a világon.

— Egyedül ? — nem vagyok-e nálad, ve-
led ? Oh a borzasztó veszteség után sem va-
gyok árva, hiszen te megmaradtál nekem. Ugy-e,
már most velem is gondolsz egy kicsit ?

— Szegény jó Bertám, te vagy már most
mindenem, te érted fogok ezután élni.

— És én érted. Ugy-e, nem válnak el
többé Farkas ! ? Erzem, hogy ezt a csapatát már
nem tudnám túlélni.

— Ah, engem csak a halál választhat el
tőled !

— Az sem, mert akkor utánad megyek a
sirba.

— Az pedig még soká ne boruljon reánk.
Ne félj, vigyázní fogok életemre, mert az már
a tied és a kis Gyuláé.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság

Budapesti gabonatorzsde

július 20

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Buza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 xlg
Bánsági ó	75	—	76	—
» »	77	6.60—6.70	78	6.65—6.80
» »	79	6.75—6.85	80	6.85—6.90
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
» »	77	6.65—6.75	78	6.70—6.75
» »	79	6.80—6.90	80	6.95—6.90
Pestvidéki ó	75	—	76	—
» »	77	6.60—6.70	78	6.75—6.80
» »	79	6.75—6.85	80	6.85—6.90
Fehérmegyei ó	75	—	76	—
» »	77	6.60—6.70	78	6.75—6.80
» »	79	6.75—6.85	80	6.85—6.90
Bácskai ó	75	—	76	—
» »	77	6.75—6.80	78	6.85—6.90
» »	79	6.85—6.95	80	6.95—7.00
Észak magy	75	—	76	—
» »	77	—	78	—
» »	79	—	80	—
		Min. hekt.-ben	Ar	elogram
Rozs elsőrendű	uj	70—72	5.70	5.75
» másodrendű	»	—	5.65	5.70
Árpa takarmánynak	»	60—62	4.45	4.70
» égetni való	»	62—64	0.00	0.00
» serfőzdei	»	64—66	6.20	6.50
Zab	—	39—41	6.20	6.50
Tengeri búsa i	—	—	3.90	4.94
» más nemű	»	—	3.85	3.90
Repeze bánsági	»	—	0.00	0.00

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírásg szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Múzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a keresk. akad. palotájában.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.
Csütörtökön)
Kedden)
Szerdán) 9-11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.
(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)
Debreczenből indul:

Budapest-Nagyvárad felé személyvonat	reggel 4 ó
Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
	minden kedden déli 12 ó.
Csak P-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár-M-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár-M-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmár	reggel 5 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	este 8 ó. 05 p.
Szerencs-S-A-U.-Kassa felé d. u.	4 ó. 02 p.
H-Böszörmény-B-Szt.-M. felé máv-ról reggel	5 ó. 28 p.
	vásártérről 5 ó. 51 p.
	máv-ról délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
F-Abony felé máv-ról reggel	4 ó. 42 p.
	vásártérről 5 ó. 00 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. u.	4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u. 4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 4 ó. induló személyvonat déli 12 órakor.
a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről-Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u. 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este 7 ó. 05 p.
az 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspökladányig
gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érk. személyv. este 11 ó.

Debreczenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől	délután 5 ó. 47 p.
	gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
	reggel 2 ó. 40 p.
N-Várad-P-Ladány	reggel 3 ó. 12 p.
M-Sziget-Szatmár felől	reggel 7 ó. 30 p.
	délután 12 ó. 16 p.
	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este 6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-S-A-Ujhely-Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 50 p.
B-Sz-M-H-Böször. felől vásártérré reggel	8 ó. 09 p.
	máv-ra 8 ó. 17 p.
	vásártérré este 6 ó. 40 p.
	máv-ra este 6 ó. 49 p.
F-Abony felől vásártérré délután	5 ó. 23 p.
	m. á. v.-hoz 5 ó. 32 p.
Ohat-Köcs-Polgár vásártérré reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz 8 ó. p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.	

¹⁾ P-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsit Miskolczon át Budapestre.

³⁾ Közvetlen kocsit Bp-ről Miskolczon át.

Leszállított árak!

Az idény előrehaladottsága folytán

Cretonok	mtr. ára 16 kr.
Batistok	" " 31 "
Gyapju delaine	" " 39 "
Atlas satinok	" " 40 "

Gyapju női divat-kelmék

hozzá illő diszkekkel

NAPERNYŐK FÉLÁRON.

BOROS TESTVÉREK

női divatáru házában

Debreczen, Kossuth-utca 3. szám.

Eladó debreczeni ház.

A kis mester-utca 1172 sz. ház 8250 □ öl ondódi földjével együtt

eladó.

Levélileg értekezhetni Galgóczy János gazdatiszttal (Szabolcs megye.) Kisvárdán Rabóczky László nyán.

Csőd kiárulás.

Vagyonbukott özv. Veres Lászlóné csődügyében hozott választmányi határozat folytán a csődtömeghez tartozó árúk:

Arany ezüst neműek, takaró és löpkrócok, gépszijjak, zsákok, szeredások és kulacsok nagyobb mennyiségben, továbbá szemfedelek és más temetkezési cikkek, valamint bőrkenőcsök, gurtnik spárgák és különféle rövidáru cikkek gyári áron alól a Nagy-Hatvan-utca 1099. ház szám alatti bolt helyiségben f. évi július hó 23-ától kezdve darabonként kiárúsíttatnak.

Csődtömeg gondnok.

Eladó szőlő.

A Csige kertben egy 4 nyilas szőlő rajta levő pajtával, egy darab hozzávaló szántófölddel az idejé terméssel együtt eladó. A szőlőkertben nagyon sok gyümölcsfa is van. Értekezhetni kis-mester-utca 1120 sz.

Sertésvész elleni szer

kapható

GERÉBY FÜLÖP-nél

KEGYES FERENCZ

előbb Boros J. sirkő raktára

a kereskedelmi bank palotájában. Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Boros Ignác őrölt.

a sirkő- és kőfaragó-üzletét

megvettem és azt minden e szakmába vágó kövekkel dusan felszereltem és ujonnan berendeztem, úgy, hogy a legnagyobb igényeket is kielégíthetem.

Raktáramban mindenkor nagy választékban vannak mindenféle

márvány, granit és Syenit sirkővek. Elvállalok sirkőritéseket vasráccsal, vagy anélkül, továbbá sirkő építésekhez jutányos áron eszközöket.

Sirkő üzletemet személyesen fogom vezetni és igyekezem oda irányulni, hogy szolid, pontos kiszolgálás és jutányos árral a nagyérdemű közönség teljes bizalmát érdemeljem.

Vidéki megkeresésre rajzokkal és árjegyzékkel szívesen szolgálok, sirkővek felállításár úgy helyben, mint vidéken teljesítem.

Magamat a t. közönség pártfogásába ajánlva, maradtam kiváló

tisztelettel

KEGYES FERENCZ.

Mindenféle
ipar-, kereskedelmi, gazdasági, ügyvédi
és egyéb
üzleti könyvek
fél, egész vászon, bőr posztó vagy félbörköt ésben
megrendelhetők és raktáron vannak
Hoffmann és Társa
könyvnyomdájában
DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.